

Výroční zpráva Sdružení LDT Borovany za rok 2005.

V prosinci 2004 nám oznámil původní provozovatel LDT JIMI v Borovanech p. Pelichovský, že již nebude provozovat všechny 3 turnusy tábora v Borovanech z časových a finančních důvodů. Provoz zajistí pouze I. Turnusu, II. a III. turnus bude pouze pronajímat.

Pí Kubínová dala návrh na založení sdružení, které by práci a zodpovědnost rozdělilo na všechny 3 turnusy.

Po lednové (2005) telefonické konzultaci s pí Pelichovskou /I. turnus/ a písemným odmítnutím pí Boušové /III. turnus/ se založením společného sdružení došlo k rozhodnutí pracovníky tábora II. turnusu vytvořit právní subjekt – občanské sdružení „Letní dětský tábor - Borovany II. turnus.“

Této nevděčné práce se ujala, z nás nejzkušenější, Helena Kubínová (t.č. hl. vedoucí).

7. ledna 2005 se sešel přípravný výbor (Helena Kubínová jako zmocněnec, Karel Holeček a Karel Jeníček), který schválil a doplnil stanovy předložené a vypracované H. Kubínovou.

10.1.2005 Podání první verze stanov na MV (*Příloha č. 1.*)

14.1.2005 Se sešel přípravný výbor k dopracování a vypuštění některých bodů stanov dle připomínek MV (*Příloha č. 2.*)

24.1.2005 Podání nového znění stanov (*Příloha č. 3.*)

4.2.2005 Osobní konzultace na žádost MV – zmocněnce pí Kubínové (*Příloha č. 4.*)

14.2.2005 Připomínka MV k názvu občanského sdružení – jeho zkrácení a použití kratší zkratky názvu (*Příloha č. 5.*)

16.1.2005 Osobně vyzvedl zmocněnec registraci sdružení + IČO sdružení na MV (*Příloha. č. 6*) Přípravný výbor ještě ten den rozeslal všem pracovníkům II. turnusu SMS pozvánky na Valnou hromadu a sestavil program I. Valné hromady LDT Borovany.

18. února 2005 - I. Valná hromada

Schůze proběhla v salóнку „Radniční restaurace“ na Žižkově.

Zájemci - po prezentaci 17. přítomných, kteří měli stejný zájem pracovat i nadále s dětmi a mládeží - následoval tento program:

1. Volba mandátové, návrhové a volební komise

2. Přečtení a seznámení se stanovami LDT Borovany II.

3. Rozdání Evidenčních listů s kopií stanov LDT Borovany II.

4. Registrace členů - vyplněním a podepsáním Evidenčních listů.

5. Návrh členů výboru sdružení

Předseda – Helena Kubínová

Hospodář – Karel Holeček

Místopředseda – Karel Jeníček

6. Volba výboru

7. Návrh a volba členů revizní komise

pí Eva Wehrbergerová a sl. Barbora Holečková

6. Plán činnosti pro rok 2005

a) další schůzka pro přípravu letního tábora byla stanovena na 21.3.2005

b) téma letošní Celotáborová hry bude podle námětů Jaroslava Foglara

c) praktikum pro přípravu pracovníků tábora bude 10.6. 2005

d) stavění táborové základny proběhne 24.6.2005

e) vodácké akce budou pro letošek vycházet z Věstníku vypracovaného p. Kubínem pro rok 2005 (*příloha č.7*)

- f) 30.4.2005 tradiční pálení čarodějnic pro členy sdružení a jejich rodinné příslušníky
 - g) další ročník Tajného závodu (turisticko poznávací akce) proběhne 17. a 18.9. 2005
 - h) zářijový výstup na slovenské Roháče ve stylu „S tebou mě baví Roháče“ (pánská záležitost)
 - i) podzimní prázdniny nejen rodin s dětmi na chatě „Espero“ v Jizerských horách.
 - j) zajistit Mikuláše pro prosincovou Mikulášskou nejen dětí členů sdružení.
- 7) Valná hromada pověří hospodáře sdružení vypracovat návrh rozpočtu pro II. turnus tábora a založit, společně s předsedou, účet sdružení u ČS
- 8) diskuse
- 9) návrh usnesení
- 10) závěr

Usnesení Valné hromady – *příloha č.8*

21. března 2005 - Přípravná schůzka pro II. turnus Borovany *příloha č. 9 - zápis*

30. dubna 2005 - Tradiční pálení čarodějnic

Zajistila a připravila členka sdružení - Alena Jeníčková

Příloha 10 – Fotodokumentace na www.LDTBorovany.cz, - sdružení

5. až 8. května 2005 - XI.ročník „Jarní Sázavy“

Každý sám za sebe si provedl přípravu pro tuto oblíbenou akci, které se zúčastnilo i mnoho nečlenů našeho sdružení – volně zdokumentoval kronikář Pavel Kubín ve svém „Speciálu“

Výňatek z této kroniky je

Příloha č. 11 + Fotodokumentace na web. stránkách - sdružení

10. až 12. června 2005 - Praktikum pracovníků letního tábora

Pořádání této akce připadlo letos na Karla Jeníčka, který cimrmanovskou formou (včetně kostýmu) připravil cestu do neznáma. Po vyluštění šifry se všichni sešli ve vlaku do Jizerských hor, kde proběhl víkend plný soutěží (včetně letního lyžování) a přípravy na tábor.

Příloha č. 12 - zápis + Fotodokumentace na web. stránkách - sdružení

24. až 25. června 2005 - Stavění a příprava tábora v Borovanech

Celá akce proběhla v režii majitelů základny - manželů Pelichovských.

Naštěstí se sešli pracovníci všech 3 turnusů, takže těžká práce byla v sobotu večer hotová.

A v neděli jsme se mohli věnovat školením – BOZ, záchrana tonoucího, hygiena na táboře.

Příloha č. 13 – Fotky na webu

1. až 8. července 2005 - „Velká voda“ - dovolená na Otavě a Lužnici

Tuto každoroční akci nedokáže podrobněji a lépe popsat než Pavel Kubín, proto si přečtěte přílohu - výňatek z jeho speciálu a fotodokumentaci na www.LDTBorovany.cz –nebudete se nudit a dostanete chuť jet s námi v roce 2006

Příloha č. 14 – výpis z kroniky + fotodokumentace

17. července až 3. srpna 2005 - Letní dětský tábor v Borovanech II. turnus

Nastalo to hlavní GRO naší celoroční přípravy a snažení.

Celotáborová hra „Alvarez“ na motivy Jaroslava Foglara měla opět úspěch.

Borovany hledají Superstar zažily obdivuhodný výkon všech, kteří se na ní podíleli v průběhu celého tábora.

Principál přijel s úžasným vybavením kulis, kostýmů a ochotníků.

Šermíři měli i přes deštivé počasí nablýskanou zbroj.

Jednotlivé oddílové programy, kterými byl celý tábor nabitý, zde nejde rozepisovat bylo by to na dlouho. Každopádně patří všem oddílákům veliké díky za jejich únavnou práci.

Bez výborné kuchyně by jsme byli asi mrzutí a i vedení tábora, zdravotnice a ostatní personál pracoval ze všech svých sil.

Takže *fotky na webu (příloha č. 15.)*, ať jsou pro nás všechny hezkou vzpomínkou a motivací pro další rok.

23.- 26.8. 2005 – jsem se rozloučili s letošní vodáckou sezónou, na české Vltavě, která je vodáckou atrakcí č.1. Vůbec nevádí, že nás je málo a to si to víc užíváme.

příloha č. 16 – výňatek z kronika + fotky

září 2005 - někteří pánové našeho sdružení uspořádali další ročník výstupu na slovenské Roháče. Jedná se o ryze pánskou akci i nečlenů našeho sdružení a bylo by škoda jí nezdokumentovat fotkami na našich webových stránkách. *Příloha č.17*

16. až 17. září 2005 - Alena s Tomášem vyzdvihli ještě naší úspěšnou turisticko vodáckou sezónu uspořádáním organizačně náročného „**Tajného závodu**“, jehož kvalita se rok od roku zvyšuje svojí fyzickou i psychickou náročností, ale poznávání krás naší vlasti za to stojí.

Vítězné družstvo i s fotodokumentací bude umístěno na našich webových stránkách.

Poděkování patří všem, kteří věnovali svůj čas a prostředky k zajištění jednotlivých stanovišť.

Příloha č. 18

Závěr našich výjezdů, jako každoročně, patřil podzimním prázdninám se státním svátkem -

26. až 28. října 2005 na horské chatě Espero.

Již od pátku se sem sjížděly rodiny s dětmi, mládež a kamarádi, kteří nejsou členy sdružení nicméně s námi v průběhu roku trávili spousty zábavných chvil.

Program na Espero byl hodně volný, takže kdo chtěl s námi trávil u táboráku při opékání selátka, kuřátek a buřtíků, přes den mohl na výlety - na rozhlednu, do místního válečného opevnění, nebo do nedalekého zábavného centra Babylon - podle nároků dětí i dospělých .

Večery děti trávily u pingpongového stolu a stolního fotbalu .

Dospěli při kytáře u táboráku nebo tanci v místní restauraci. Rozhodně se utužily naše vztahy a daly plno podnětů pro další rok 2006, který bude pro naše sdružení určitě zlomový, nicméně doufám, že alespoň tak úspěšný jako rok 2005.

Příloha č. 19

Ještě došlo na konci roku pro naše sdružení narychlo ke změně a vytvoření webových stránek Karlem Horčíkem a Ondrou .Ve spolupráci s Helenou Kubínovou museli v krátkém čase vytvořit webové stránky

www.LDTBorovany.cz

Za tuto nelehkou a časově náročnou práci jim patří dík nás všech.

PŘÍLOHY – fotodokumentace je na www.LDTBorovany II. turnus – sdružení

- příloha č.1 podání I.verze stanov LDT Borovany na MV- 10.1.2005*
- příloha č. 2 dopracování připomínek MV do stanov LDT Borovany 14.2.2005*
- příloha č. 3 podání nové verze stanov LDT Borovany II. 24.1.2005*
- příloha č. 4 pozvánka k osobní konzultaci zmocněnce na MV 4.2.2005*
- příloha č. 5 připomínka MV k názvu obč. sdružení – zkrácení názvu 14.2.*
- příloha č. 6 osobní vyzvednutí zmocněncem stanov s registrací + IČO LDT*
- příloha č.7 věstník LDF 2005*
- příloha č. 8 usnesení Valné hromady I. 18.2. 2005*
- příloha č. 9 zápis přípravné schůzky tábora 21.3.2005*
- příloha č. 10 fotodokumentace z čarodějnic*
- příloha č. 11 Sázava – fotky + výpis z kroniky*
- příloha č. 12 praktikum – fotky + zápis*
- příloha č. 13 stavění základny – fotky*
- příloha č. 14 Otava + Lužnice – fotky a výpis*
- příloha č. 15 tábor II. turnus 2005 - fotky*
- příloha č. 16 Vltava fotky + výpis*
- příloha č. 17 Roháče - fotky*
- příloha č. 18 Tajný závod – fotky*
- příloha č. 19 Espero – fotky*
- příloha č. 20 mikulášská - fotky*

Příloha č. 1.

Návrh na registraci proved přípravný výbor

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ

LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR BORO VANY II TURNUS

- dále jen - LDT BORO VANY II

Zmocněncem oprávněným jednat jménem výboru je

Helena Kubínová

615203/1061

Horoušanská 726/22

Praha 9

t: 2 44 46 3995

Korespondenční adresa:

Podolská 423/20

147 00 Praha

Karel Holeček

670203/1039

Makovského 1335

Praha 6

Karel Jeníček

771113/0273

Chrudimská 5

Praha 3

STANOVY OBČANSKÉHO SDRUŽENÍ LDT BORO VANY II.

Čl. I Úvodní ustanovení

Čl. VII Valná hromada

Čl. II Právní postavení sdružení

Čl. VIII Výbor

Čl. III Cíl činnosti sdružení

Čl. IX Revizní komise

Čl. IV Členství

Čl. X Zásady hospodaření

Čl. V Práva a povinnosti členů

Čl. XI Zánik sdružení

Čl. VI Orgány sdružení

Čl. XII Závěrečná ustanovení

Čl. I Úvodní ustanovení

Název občanského sdružení:

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LDT BORO VANY II.

Sídlo: Podolská 423/20, 147 00 Praha 4

Čl. II Právní postavení sdružení

1. Sdružení je dobrovolné, nezávislé, sdružující členy na základě společného zájmu.
2. Sdružení je právnickou osobou

Čl. III Cíl činnosti sdružení

1. Cílem sdružení je:
 - a) organizovat volno časové aktivity dětí a mládeže zejména při letní táborové činnosti
 - b) zaměřit se na neorganizované děti a i na děti z jiných sociálních skupin
 - c) pro uskutečnění výše uvedených cílů zprovoznit a udržovat táborovou základnu, kterou si sdružení pronajímá
 - d) zajišťovat vzdělání a odbornou přípravu členů občanského sdružení, popřípadě dalších zájemců o problematiku práce s dětmi
 - e) prezentovat vlastní činnost prostřednictvím internetových stránek

Čl. IV Členství

1. Členem sdružení mohou být fyzické osoby a právnické osoby, které souhlasí se stanovami a cíli sdružení
2. O přijetí za člena sdružení rozhoduje na základě písemné přihlášky výbor sdružení
3. Členství vzniká dnem přijetí za člena
4. Dokladem členství je potvrzení o členství vydané výborem
5. Zánik členství
 - a) vystoupením člena písemným oznámením
 - b) úmrtím člena

- c) u právnické osoby jejím zrušením
 - d) zánikem sdružení
 - e) zrušením členství valnou hromadou
-

Čl.V Práva a povinnosti členů

1. Člen má právo zejména
 - a) podílet se na činnosti sdružení
 - b) volit do orgánů sdružení
 - c) být volen do orgánů sdružení
 - d) obracet se na orgán sdružení s podněty a stížnostmi a žádat o jejich vyjádření
 2. Člen má povinnost zejména
 - a) dodržovat stanovy sdružení
 - b) podílet se na plnění cílů sdružení
 - c) svědomitě vykonávat funkce v orgánech sdružení
 - d) chránit podle svých možností majetek sdružení, nepoškozovat jej, přispívat k jeho hospodárnému využití, ochraně proti zneužití, zničení nebo odcizení
 - e) chránit životní prostředí a přispívat k jeho zvelebování
 3. Členové neplatí členské příspěvky
-

Čl.VI Orgány sdružení

1. Orgány sdružení jsou:
 - a) valná hromada
 - b) výbor
 - c) revizní komise
-

Čl. VII Valná hromada

1. Valná hromada je nejvyšším orgánem sdružení
2. Valnou hromadu tvoří všichni členové sdružení
3. Valnou hromadu svolává výbor dle potřeby, nejméně však jedenkrát ročně.
Výbor svolává valnou hromadu vždy, když o to požádá nejméně polovina členů sdružení
4. Valná hromada zejména :
 - a) rozhoduje o změnách stanov sdružení
 - b) schvaluje úkoly sdružení pro příslušné období, výroční zprávu sdružení, rozpočet sdružení a roční uzávěrku hospodaření
 - c) volí členy revizní komise a výboru
 - d) rozhoduje o zrušení členství
5. Valná hromada je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina všech členů.
Pokud se nesejde nadpoloviční většina všech členů, počká se zahájením 30 min.
V této době prověří revizní komise, zda byli všichni členové řádně pozváni. V případě, že nebyli všichni členové na Valnou hromadu pozváni, je jednání zrušeno a výbor stanoví nový termín.
V případě, že byli členové pozváni, jedná po uplynutí 30 min Valná hromada v počtu, v jakém se sešla a její závěry jsou platné.

6. Závazným dokumentem Valné hromady je usnesení, se kterým musí souhlasit nadpoloviční většina všech přítomných členů
 7. Průběh valné hromady je zaznamenán zápis z Valné hromady. Delegáti Valné hromady mají právo, aby v zápise bylo na jejich žádost uvedeno, pro jaký návrh hlasovali.
-

Čl. VIII Výbor

1. Výbor je výkonným orgánem sdružení, který za svou činnost odpovídá valné hromadě
 2. Výbor má nejméně 3 členy
 3. Výbor řídí činnost sdružení v období mezi zasedáními valné hromady
 4. Výbor svolává předseda v jeho nepřítomnosti hospodář nebo místopředseda, nejméně třikrát ročně.
 5. Výbor zejména
 - a) volí ze svých členů předsedu, místopředsedu a hospodáře sdružení
 - b) koordinuje činnost sdružení
 - c) svolává valnou hromadu
 - d) zpracovává podklady pro rozhodnutí valné hromady
 - e) rozhoduje o přijetí a vyloučení člena sdružení
 6. Předseda, místopředseda a hospodář výboru zastupují sdružení navenek každý sám a jedná jeho jménem
 8. Výbor je usnášenischopný, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů.
 9. Výbor rozhoduje nadpoloviční většinou přítomných členů
 10. Jestliže se přes opakované, nejméně trojí, svolání v průběhu dvanácti měsíců nesejde usnášenischopná valná hromada, přebírá její pravomoc výbor.
-

Čl. IX Revizní komise

1. Revizní komise je kontrolním orgánem sdružení, který za svoji činnost odpovídá valné hromadě
 2. Revizní komise má nejméně 2 členy
 3. Revizní komise vykonává dohled nad hospodařením sdružení, upozorňuje výbor na zjištěné nedostatky a podává návrhy na jejich odstranění. Kontrolu provádí nejméně dvakrát ročně.
 4. Pro zasedání valné hromady vypracovává revizní komise zprávu o výsledcích revizí a kontrolní činnosti.
-

Čl. X Zásady hospodaření

1. Sdružení hospodaří s movitým i nemovitým majetkem
2. Sdružení zastupuje předseda sdružení nebo hospodář sdružení.
Tito jednájí jménem sdružení, jsou oprávněni zřizovat a rušit účty u peněžních ústavů, sjednávat pojištění osob a movitého i nemovitého majetku, uzavírat a vypovídat veškeré smlouvy.
3. Zdroji majetku jsou zejména:
 - a) dary a příspěvky fyzických osob a právnických osob
 - b) výnosy majetku
 - c) příjmy z činnosti při naplňování cílů sdružení
 - d) dotace a granty
4. Za hospodaření sdružení odpovídá výbor, který každoročně předkládá valné hromadě zprávu o hospodaření včetně finanční uzávěrky.

Čl.XI Zánik sdružení

1. Sdružení zaniká:
 - a) dobrovolným rozpuštěním nebo sloučením s jiným sdružením z rozhodnutí valné hromady
 - b) rozhodnutím Ministerstva vnitra České republiky v Praze.
 2. O zániku sdružení, o způsobu likvidace majetku a ustanovení likvidátora rozhoduje Valná hromada dvoutřetinovou většinou všech členů.
-

Čl.XII Závěrečná ustanovení

1. Z rozhodnutí valné hromady mohou být jmenováni čestní členové sdružení z osobností na poli vědy, kultury, politiky, školství aj., kteří souhlasí s cíli sdružení. Při jmenování přebírají jmenovací listinu čestného člena sdružení.
 2. Sdružení má právo v souladu s cíli své činnosti obracet se na státní orgány s peticemi.
 3. Sdružení vzniká a tyto stanovy nabývají platnosti dnem registrace Ministerstva vnitra ČR
-
-

v Praze dne 10.1.2005

Ministerstvo vnitra
úsek sdružování
140 21 Praha 4, náměstí Hrdinů 3

Č.j.: VS-212/SDR/1-2004

V Praze dne 14.1. 2005

Vážená paní
Helena Kubínová
Podolská 423/20
147 00 Praha

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LDT BORO VANY II TURNUS - návrh na registraci

K Vašemu podání ve shora uvedené věci sdělujeme:

Z Vašeho podání nelze určit, zda název sdružení zní:

„OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR BORO VANY II TURNUS“ -
viz návrh na registraci
nebo

„OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LDT BORO VANY II - viz záhlaví stanov a čl. I stanov

Název sdružení je jeho základním identifikačním znakem, a proto musí být uveden jednoznačně.

Doporučujeme formulovat takto: „Název:.....,“
„zkratka:.....,“

Cíl činnosti občanského sdružení ve stanovách je třeba ujasnit s ohledem na skutečnost, že zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů (dále zákon), se nevztahuje na sdružování k výdělečné činnosti nebo k zajištění řádného výkonu určitých povolání (srov. § 1 odst. 3 zákona). Podle nařízení vlády č. 140/2000 Sb., ze dne 19. dubna 2000, ve znění nařízení vlády č. 468/2000 Sb., kterým se stanoví seznam oborů živností volných, je pořádání dětských relaxačních pobytových akcí živností volnou, která podléhá režimu živnostenského zákona.

Vaše záměry ve smyslu čl.III předložených stanov je proto třeba ujasnit. V této souvislosti je třeba vzít v úvahu, že jakákoli výdělečná činnost musí mít v případě občanského sdružení povahu činnosti vedlejší (doplňkové), tzn. činnosti, jejímž účelem je získávání finančních prostředků potřebných pro uskutečňování zájmové činnosti jako činnosti hlavní (převažující). Proto je v této souvislosti třeba ujasnit rovněž v čl. IX. bod 2.3.

V čl. VIII. je třeba bod 6 a v článku X bod 2 dát vzájemně do souladu. Připomínáme, že statutární orgán je orgán, který činí za sdružení veškeré právní úkony.

Upozorňujeme, že dokud nebudou vady podání odstraněny, nelze řízení o registraci sdružení zahájit.

Nové znění stanov reagující na připomínky Ministerstva vnitra je třeba předložit ve dvojím vyhotovení, a to ve formě příloh k dopisu podepsanému alespoň zmocněncem přípravného výboru a obsahujícím sdělení, že se jedná o doplňující podání k výše uvedenému číslu jednacímu.

JUDr. Ivana B r e b u r d o v á v.r.
pověřena řízením úseku sdružování

Vyřizuje: *VKL*
Mgr. Eva Votavová – ☎ 974 846 242
pracoviště: U Obecního domu 3

Č. j.:

VI-812/SDR/105

**MINISTERSTVO VNITRA
U Obecního domu č. 3
112 20 PRAHA 1**

MINISTERSTVO VNITRA
Odbor řízení
143 21 PRAHA 1

*Panu
Helena Katišové
Podvleka' 423/20
14400 Praha 4*

Příloha č. 3

Ministerstvo vnitra

V Praze 24.1.2005

úsek sdružování

Praha 4, náměstí Hrdinů

č.j. VS – 212/SDR/1 – 2005

K vyřízení p. Mgr. Evě Votavové

pracoviště: U Obecního domu 3

Doplňující podání k výše uvedenému číslu jednacímu: VS-212/SDR/1-2005

**Předkládám nové znění stanov, ve kterých reaguji na připomínky
Ministerstva vnitra - doplňuji a upřesňuji:**

Čl. I - upřesňuji

Název sdružení:

**„OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR BORO VANY II.
TURNUS“**

zkratka:

„OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LDT BORO VANY II.“

Čl. III - doplňuji

**a) organizovat volno a časové aktivity dětí, mládeže a rodin s dětmi,
a to nejen při letní táborové činnosti, ale i turisticko rekreačních akcích.
(například lyžování, vodáctví, výlety a výpravy apod.)**

Čl. VIII

bod č. 6 vypouštíme.

Čl.X

Vypouštíme bod č. 3 b a c, kdy nejsou naším zájmem příjmy a výnosy z naší činnosti.

zmocněnec přípravného výboru
Helena Kubínová
Podolská 423/20
147 00 Praha 4

STANOVY OBČANSKÉHO SDRUŽENÍ LDT BORO VANY II.

Čl. I Úvodní ustanovení

Čl. VII Valná hromada

Čl. II Právní postavení sdružení

Čl. VIII Výbor

Čl. III Cíl činnosti sdružení

Čl. IX Revizní komise

Čl. IV Členství

Čl. X Zásady hospodaření

Čl. V Práva a povinnosti členů

Čl. XI Zánik sdružení

Čl. VI Orgány sdružení
ustanovení

Čl. XII Závěrečná

Čl. I Úvodní ustanovení

Název sdružení:

„OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR BORO VANY II. TURNUS“

zkratka:

„OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LDT BORO VANY II.“

Sídlo: Podolská 423/20, 147 00 Praha 4

Čl. II Právní postavení sdružení

3. Sdružení je dobrovolné, nezávislé, sdružující členy na základě společného zájmu.

4. Sdružení je právnickou osobou

Čl. III Cíl činnosti sdružení

1. Cílem sdružení je:

a) organizovat volno a časové aktivity dětí, mládeže a rodin s dětmi,

a to nejen při letní táborové činnosti, ale i turisticko rekreačních akcích.
(například lyžování, vodáctví, výlety a výpravy apod.)

- b) zaměřit se na neorganizované děti, mládež a na rodiny s dětmi z jiných sociálních skupin
- c) pro uskutečnění výše uvedených cílů zprovoznit a udržovat táborovou základnu, kterou si sdružení pronajímá
- d) zajišťovat vzdělání a odbornou přípravu členů občanského sdružení, popřípadě dalších zájemců o problematiku práce s dětmi
- e) prezentovat vlastní činnost prostřednictvím internetových stránek

Čl.IV Členství

- 6. Členem sdružení mohou být fyzické osoby a právnické osoby, které souhlasí se stanovami a cíli sdružení
- 7. O přijetí za člena sdružení rozhoduje na základě písemné přihlášky výbor sdružení
- 8. Členství vzniká dnem přijetí za člena
- 9. Dokladem členství je potvrzení o členství vydané výborem
- 10. Zánik členství
 - f) vystoupením člena písemným oznámením
 - g) úmrtím člena
 - h) u právnické osoby jejím zrušením
 - i) zánikem sdružení
 - j) zrušením členství valnou hromadou

Čl.V Práva a povinnosti členů

- 4. Člen má právo zejména
 - e) podílet se na činnosti sdružení
 - f) volit do orgánů sdružení
 - g) být volen do orgánů sdružení
 - h) obracet se na orgán sdružení s podněty a stížnostmi a žádat o jejich vyjádření
- 5. Člen má povinnost zejména
 - f) dodržovat stanovy sdružení
 - g) podílet se na plnění cílů sdružení
 - h) svědomitě vykonávat funkce v orgánech sdružení
 - i) chránit podle svých možností majetek sdružení, nepoškozovat jej, přispívat k jeho hospodárnému využití, ochraně proti zneužití, zničení nebo odcizení
 - j) chránit životní prostředí a přispívat k jeho zvelebování
- 6. Členové neplatí členské příspěvky

Čl.VI Orgány sdružení

- 2. Orgány sdružení jsou:
 - d) valná hromada
 - e) výbor
 - f) revizní komise

Čl. VII Valná hromada

11. Valná hromada je nejvyšším orgánem sdružení
 12. Valnou hromadu tvoří všichni členové sdružení
 13. Valnou hromadu svolává výbor dle potřeby, nejméně však jedenkrát ročně.
Výbor svolává valnou hromadu vždy, když o to požádá nejméně polovina členů sdružení
 14. Valná hromada zejména :
 - e) rozhoduje o změnách stanov sdružení
 - f) schvaluje úkoly sdružení pro příslušné období, výroční zprávu sdružení, rozpočet sdružení a roční uzávěrku hospodaření
 - g) volí členy revizní komise a výboru
 - h) rozhoduje o zrušení členství
 15. Valná hromada je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina všech členů.
Pokud se nesejde nadpoloviční většina všech členů, počká se zahájením 30 min.
V této době prověří revizní komise, zda byli všichni členové řádně pozváni. V případě, že nebyli všichni členové na Valnou hromadu pozváni, je jednání zrušeno a výbor stanoví nový termín.
V případě, že byli členové pozváni, jedná po uplynutí 30 min Valná hromada v počtu, v jakém se sešla a její závěry jsou platné.
 16. Závazným dokumentem Valné hromady je usnesení, se kterým musí souhlasit nadpoloviční většina všech přítomných členů
 17. Průběh valné hromady je zaznamenán zápisem z Valné hromady. Delegáti Valné hromady mají právo, aby v zápise bylo na jejich žádost uvedeno, pro jaký návrh hlasovali.
-

Čl. VIII Výbor

7. Výbor je výkonným orgánem sdružení, který za svou činnost odpovídá valné hromadě
 8. Výbor má nejméně 3 členy
 9. Výbor řídí činnost sdružení v období mezi zasedáním valné hromady
 10. Výbor svolává předseda v jeho nepřítomnosti hospodář nebo místopředseda, nejméně třikrát ročně.
 11. Výbor zejména
 - f) volí ze svých členů předsedu, místopředsedu a hospodáře sdružení
 - g) koordinuje činnost sdružení
 - h) svolává valnou hromadu
 - i) zpracovává podklady pro rozhodnutí valné hromady
 - j) rozhoduje o přijetí a vyloučení člena sdružení
 12. Výbor je usnášeníschopný, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů.
 13. Výbor rozhoduje nadpoloviční většinou přítomných členů
 14. Jestliže se přes opakované, nejméně trojí, svolání v průběhu dvanácti měsíců nesejde usnášeníschopná valná hromada, přebírá její pravomoc výbor.
-

Čl. IX Revizní komise

5. Revizní komise je kontrolním orgánem sdružení, který za svoji činnost odpovídá valné hromadě
6. Revizní komise má nejméně 2 členy
7. Revizní komise vykonává dohled nad hospodařením sdružení, upozorňuje výbor na zjištěné nedostatky a podává návrhy na jejich odstranění. Kontrolu provádí nejméně dvakrát ročně.

8. Pro zasedání valné hromady vypracovává revizní komise zprávu o výsledcích revizí a kontrolní činnosti.
-

Čl. X Zásady hospodaření

5. Sdružení hospodaří s movitým i nemovitým majetkem
 6. Sdružení zastupuje předseda sdružení nebo hospodář sdružení.
Tito jednají jménem sdružení, jsou oprávněni zřizovat a rušit účty u peněžních ústavů, sjednávat pojištění osob a movitého i nemovitého majetku, uzavírat a vypovídat veškeré smlouvy.
 7. Zdroji majetku jsou zejména:
 - e) dary a příspěvky fyzických osob a právnických osob
 - f) dotace a granty
 8. Za hospodaření sdružení odpovídá výbor, který každoročně předkládá valné hromadě zprávu o hospodaření včetně finanční uzávěrky.
-

Čl. XI Zánik sdružení

3. Sdružení zaniká:
 - c) dobrovolným rozpuštěním nebo sloučením s jiným sdružením z rozhodnutí valné hromady
 - d) rozhodnutím Ministerstva vnitra České republiky v Praze.
 4. O zániku sdružení, o způsobu likvidace majetku a ustanovení likvidátora rozhoduje Valná hromada dvoutřetinovou většinou všech členů.
-

Čl. XII Závěrečná ustanovení

4. Z rozhodnutí valné hromady mohou být jmenováni čestní členové sdružení z osobností na poli vědy, kultury, politiky, školství aj., kteří souhlasí s cíli sdružení. Při jmenování přebírají jmenovací listinu čestného člena sdružení.
 5. Sdružení má právo v souladu s cíli své činnosti obracet se na státní orgány s peticemi.
 6. Sdružení vzniká a tyto stanovy nabývají platnosti dnem registrace Ministerstva vnitra ČR
-
-

v Praze dne 24.1..2005

Ministerstvo vnitra
úsek sdružování
140 21 Praha 4, náměstí Hrdinů 3

Č.j.: VS-212/SDR/1-2005

V Praze dne 4.2. 2005

Vážená paní
Helena Kubínová
Podolská 423/20
147 00 Praha

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LDT BORO VANY II TURNUS - návrh na registraci

Za účelem projednání připomínek k předloženému podání žádáme o telefonický kontakt na tel. 974 846 242.

Pro snadnější orientaci doporučujeme mít u sebe jedno vyhotovení předložených stanov.

JUDr. Ivana Breburdová v.r.
pověřena řízením úseku sdružování

Vyřizuje:
Mgr. Eva Votavová – ☎ 974 846 242
pracoviště: U Obecního domu 3

Č. j.: VS-212/SDR/105
MINISTERSTVO VNITRA
U Obecního domu č. 3
112 20 PRAHA 1

MINISTERSTVO VNITRA ČR
Odd. všeobecné správy
náměstí Hrdinů 3
140 21 PRAHA 4

Pani'
Helena Kubínová
Podolska' 423/20
147 00 Praha 4

Příloha č.5.

**Ministerstvo vnitra
úsek sdružování
Praha 4, náměstí Hrdinů**

V Praze 14.2.2005

č.j. VS – 212/SDR/1 – 2005

K vyřízení p. Mgr. Evě Votavové
pracoviště: U Obecního domu 3

Doplňující podání k výše uvedenému číslu jednacímu: VS-212/SDR/1-2005

**Předkládám nové znění stanov, ve kterých reaguji na připomínky
Ministerstva vnitra - doplňuji a upřesňuji:**

Čl. I - upřesňuji

Název sdružení:

**„OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR BORO VANY II.
TURNUS“**

zkratka:

„LDT BORO VANY II.“

zmocněnec přípravného výboru
Helena Kubínová
Podolská 423/20
147 00 Praha 4

Příloha č. 6. – stanovy s registrací na www.LDTBorovany.cz

STANOVY OBČANSKÉHO SDRUŽENÍ LDT BORO VANY II.

Čl. I Úvodní ustanovení

Čl. VII Valná hromada

Čl. II Právní postavení sdružení

Čl. VIII Výbor

Čl. III Cíl činnosti sdružení

Čl. IX Revizní komise

Čl. IV Členství

Čl. X Zásady hospodaření

Čl. V Práva a povinnosti členů

Čl. XI Zánik sdružení

Čl. VI Orgány sdružení

Čl. XII Závěrečná ustanovení

Čl. I Úvodní ustanovení

Název sdružení:

„OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR BORO VANY II. TURNUS“

zkratka:

„LDT BORO VANY II.“

Sídlo: Podolská 423/20, 147 00 Praha 4

Registrace provedena	
dne:	16.2. 2005
pod č. j.	12/1-1/59992/05-R
IČO	269 92 641

Čl. II Právní postavení sdružení

1. Sdružení je dobrovolné, nezávislé, sdružující členy na základě společného zájmu.
2. Sdružení je právnickou osobou

Čl. III Cíl činnosti sdružení

1. Cílem sdružení je:

- a) organizovat volno a časové aktivity dětí, mládeže a rodin s dětmi, a to nejen při letní táborové činnosti, ale i turisticko rekreačních akcích. (například lyžování, vodáctví, výlety a výpravy apod.)
- b) zaměřit se na neorganizované děti, mládež a na rodiny s dětmi z jiných sociálních skupin
- c) pro uskutečnění výše uvedených cílů zprovoznit a udržovat táborovou základnu, kterou si sdružení pronajímá
- d) zajišťovat vzdělání a odbornou přípravu členů občanského sdružení, popřípadě dalších zájemců o problematiku práce s dětmi
- e) prezentovat vlastní činnost prostřednictvím internetových stránek

Věstník LDT č. 1/2005

Nepravidelný občasník vodácké sekce.

Leden 2005

Ahoj, ahoj, ahoj,

letošní sezóna nabízí všem vodomilům celou řadu jistě lákavých akcí. Loni byla účast na vodáckých podnicích poměrně slabá (ti co chyběli mohou jen a jen litovat), ale tentokrát se nikdo jistě nenechá zahanbit, protože:

- Se Svatým Petrem je na všechny akce domluveno parádní počasí, sluníčko a teplo umožňující koupání, spaní pod širákem atd.
- U Neptuna je objednáno dostatečné množství vody, které naše lodičky ponese v pohodě vpřed bez sebemenšího zaskřípění jejich dna o mělčinu.
- Selátka a kuřátka jsou již ve svých stájích a výběžích připraveny proměnit se na našich grilech v šťavnatou lahůdku.
- Sklady chmele jsou naplněny a pivovary jsou připraveny uvařit tolik piva, co jen dokážeme vypít.
- Zákeřný Němec Alzheimer sice stále slídí kolem, ale máme zpěvníky, a tak ho při zpěvu oblíbených songů v hospůdce či u ohně jistě přemůžeme.

Jarní a letní akce v roce 2005 aneb „Co nelze splnit, lze naplánovat“:

- **5. - 8. května 2005 (čtvrtek večer až neděle): „Jarní Sázava XI.“** – Tradiční víkendové sjíždění dolního úseku **Sázavy**. Fakt dost dobrý! Letos opět nemůžeme využít státního svátku
8. 5., a tak ti nedočkavější z nás si vezmou v pátek volno a ve čtvrtek večer se sejdou v tábořišti ve Zlenicích u hotelu Kormorán (ostatní dorazí až v pátek do Týnce). Zde můžeme začít obvyklou večerní hospůdkou, ohýnkem, kytarkou a nějakým tím grilováním. Plánovaná trasa je pak: v pátek Zlenice (event. Poříčí) => Týnec, v sobotu Týnec => Pikovice a v neděli (pokud toho nebudeme mít stále dost) Týnec => Kamenný Přívoz.
- **1. - 9. července 2005 (pátek večer až sobota): „Velká voda XVI.“** Týdenní pohodová vodácká záležitost - dovolená v kánoí. Vzhledem ke státním svátkům 5. a 6. 7. (úterý a středa) stačí pouhé tři dny dovolené! Letos sítém vyhledávačů zatím nejúspěšněji prošla **Otava**. Itinerář by mohl vypadat přibližně takto: V pátek večer sraz v Anníně; od soboty: plavba v úseku Annín => Sušice => Rabí => Horažďovice (Velké Hydčice) => Katovice a tak dále dle počasí, nálady a momentálního rozpoložení. Jako obvykle nás čeká spousta jezů a peřejek, krásná příroda, večery u ohňů s kytarami a ohnivou vodou, nekonečná pohoda a klid, opékání papáníčka na ohni a především dobrá parta.
- **23. - 28. srpna 2005 (úterý večer až neděle): „Letní Vltava VI.“** – Šestý ročník odpočinkové plavby po **Vltavě** z Vyššího Brodu nebo Rožmberka do Boršova. Svižně tekoucí pohodový úsek (v tomto termínu již nepřeplněný) a množství sjízdných jezů s krumlovskou kaskádou uspokojí všechny vodáky. „Třešničkou na dortu“ může být posezení ve středověké krumlovské hospůdce Šatlava. Sraz je v úterý večer či později (dle možností) v Rožmberském kempu.

Na shledání na startu všech akcí se těší Pavel a Helča.

Příloha č.8 - Usnesení + zápis Valné hromady z 18.2.2005

Příloha č. 9 – zápis + usnesení z přípravné schůzky z 21.3.2005

Příloha č. 10 – fotky z čarodějnic

Příloha č. 11 – Sázava –výpis z kroniky + fotky www.LDTBorovany.cz

Sázava 5. – 8. května 2005

Účast: Pavel a Helča s Kájou K., Vláďa, Tomáš J. a Alena J. s Pét'ou, Lukášem a psem Olinou, Tomáš J. ml., Karel J. a Hanka F., Karel H. s Kájou H., Koudelka, Helča ml., Lenka V. a Martin, Mirek a Romča, Tomáš Ž. a Zuzka se psem Korynou, Katka, Míla, Patrik a Katka Hr.

Čtvrtek 5. května 2005 (Praha – Zlenice): Stejně jako loni vyšel státní svátek 8. května nečestně a nesportovně na neděli, a tak aby se jedenáctý ročník jarního sjíždění Sázavy nestal jen pouhou víkendovou záležitostí, část z účastníků si udělala volno již v pátek a na tradiční místo startu akce - tábořiště u hotelu Kormorán ve Zlenicích - dorazila již ve čtvrtek večer. Jako první se zde kolem sedmé objevili Pavel a Helča s Kájou, kteří však neměli jednoduchý odjezd, neboť si pořídili nové nosiče na kánoe na auto, jejichž připevnění bylo napoprvé velmi nesnadné.

Bylo chladno, ale jinak docela pěkné počasí, a při cestě autem nás dokonce chvílemi oslňovalo sluníčko. Hotel Kormorán a přilehlý kemp patřil oproti předchozím letům novému majiteli, ale teprve tři dny, a tak mu ještě chyběl kuchař. Přesto vidouc naše hladové výrazy, se mu nás zželelo a nakonec nám zde uvařili večeři. Na Káju dokonce zbyl řízek, ostatní se museli spokojit se zavináči.

Jako další přijeli v devět hodin Jeszici - Tomáš a Alena s Lukášem, Tomášem ml., Pét'ou a psem Olinou - vezoucí i Vláďu. O půl hodiny později je následovali ještě Karel J. s Hankou F. Ve světle baterek si Jeszici postavili své vlgvamy, což se ukázalo být dlouhou a nesnadnou záležitostí. Zejména nafukování matrací - no spíše nafukovacích „postelí“ - kompresorkem, který by stěží stačil k ovzdušnění akvária, bylo docela zábavné pozorovat.

V hotelu jsme si pak konečně společně dali pivečko a také rumíčky a v družné zábavě poseděli do půlnoci. Došlo dokonce i na hovory s místní ikonou, již byl bývalý - věkem a alkoholem značně sešlý - výběrčí poplatků v tábořišti. Jakou úlohu měl dnes krom „poradenství“ v oboru Zlenicologie nám ale zůstalo utajeno. Důležité bylo, že nám sdělil, že můžeme spálit hromadu vyřazených dřevěných sedaček, jež byly vyskládány u ohniště v tábořišti. Přesunuli jsme se tedy k ohýnku, jenž jsme zažehli a pak začali živit zmíněnými sedačkami. Pavel a Tomáš hráli na kytary, takže byla pohoda. Na závěr se v nás naplno projevil pyromanské sklony a všechny zbylé sedačky jsme navršili do jakési hořící věže. V tu chvíli nám bylo opravdu teplo a zcela jsme zapoměli na studené nepříznivé počasí.

Pátek 6. května 2005 (Nespeky – Týnec nad Sázavou; 7,7 km): Od rána se nám nad hlavami honily mraky, později přišly i dešťové přeháňky, ale hlavně byla nepříjemná zima. Náladu nám to ale nevzalo, tím spíš, že jsme si zašli do Kormoránu na báječnou ranní snídani, k níž jsme spořádali hemenexy, párky, čaje a kafička. I když se nám zde díky tomu začalo líbit ještě více, sbalili jsme si věci (lodě jsme již včera nechali na střeších aut) a stejně jako loni přejeli do Nespek, kde jsme kánoe složili u řeky, a pak pokračovali do Týnce. Tam jsme postavili stany, posbírali dříví po v tu chvíli ještě prázdném tábořišti (večer se ještě dokoupilo od správcové) a připravili si věci na vodu. Jeszici si také zapůjčili jeden „banán“ v BiSportu.

Kubíni vzápětí vylezli ze stanu v nových neoprénech, v nichž sice vypadali jako rodinka Úžasňákových, ale v nepříznivém počasí si chrochtali blahem.

Tranzitem jsme se vrátili zpět do Nespek. Tady jsme se nejprve dohodli, že jelikož jsou již dvě hodiny, tak nepůjdeme na oběd, což hladová Alena nemohla rozdávat a alespoň si nakoupila baterii tatranečků. Pak jsme ale svůj záměr přehodnotili, moudře změnili názor a vrátili se do [Staré hospody](#). Počasí naše rozhodnutí potvrdilo, protože začalo pršet. Naše volba (krom Vládi, Káji a Pěti) nemohla být jiná než osvědčené kachničky, jež vyšly přesně na kus. To tedy byla klika, ani jsme nedomýšleli, co bychom dělali, kdyby třeba jedna porce chyběla. Asi by muselo rozhodnout stříhání, pěstní souboj nebo šikan a staromazáctvo. Dva druhy knedlíčků, zelíčko a pivečko ke kachničkám - to pak byla paráda.

S mastnými hubami jsme vypluli asi v půl čtvrté. To už nepršelo, takže se opětovně potvrdilo, že oběd byl rozumná volba. Bylo ale méně vody než loni, takže Sázava tekla trochu pomaleji. Pochopitelně došlo na srážечky s výměnou a vzájemnou degustací Hu-Hu (v nabídce byl jak „odstředěný“ tak i „polotučný“). Pavel zabodoval, když asi v půlce plavby pronesl: „Musím to dopít, nemám špunt.“ Jenže špunt byl na lahvi!

Jez [Brodce](#), k němuž jsme po čůrací pauze pod Zbořeným Kostelcem dorazili, nebyl po dlouhých letech sřežen nebezpečným labuťákem, byť jakési dvě labutě pluly na druhém břehu a nechaly se krmit rybáři. Takže jsme jej urychleně sjeli (zadáci Tomáš, Vláďa a Lukáš) či spustili (Pavel) u pravého břehu. Karel hledající tu „správnou vlnu“ ho zdolal podél šlajsny. Počasí kopírovalo loňský rok, a tak i letos na závěrečném voleji před Týncem vysvitlo sluníčko, takže dojezd v soulodi byl naprosto pohodový. V tábořišti jsme pak na chvíli dali i „opalovačku“ u stanů.

Brzy poté začaly najíždět posily: Karel H. s Kájou H., Koudelka, Helča ml., Lenka a Martin, Mírek a Romča, Tomáš Ž. a Zuzka se psem Korynou, Katka a návštěvy: Míla, Patrik a Katka Hr.

Protože je nenapadlo nic lepšího, než s sebou přivést děšť, jenž se večer spustil shůry, postavili jsme mezi dvěma dodávkami provizorní přístřešek. Dodávek tu bylo celkem šest, takže to připomínalo sjezd Avon kurýrů. Tomáš zavtipkoval, když jsme postávali pod přístřeškem, jež byl do tvaru střechy podepřený tyčovitým klackem: „Kterej debil tu postavil tu tyč, jo tos byla ty Alenko, no to byl výborném nápad.“

To již se ale na Karlově grilu rožnilo ve velkém. Masíčka a špížečky byly jako obvykle delikatesní, takže jsme povolili stavidla svého obžerství. Poté co ustal děšť, došla řada i na ohýnek, na němž si několik z nás opeklo buřty, sedělo se a povídalo. Pavel byl nějaký zmožený, a tak ani nezahrál jako včera a brzy odpadl. Hraní tak zůstalo na Tomášovi. Byla veliká zima, kdy teplota klesla blízko nule, takže jsme se vydatně zahřívali rumem. Někteří jedinci trochu přebrali, zejména Helča ml. a Hanka se neustále dožadovaly Rikatáda, což Helča ml. završila nesrozumitelným opakováním požadavku: „Chci baterku s akordama.“ Pak v Tomášových listových zpěvnících hledaly oblíbené hity, až v nich udělaly takový guláš, že je Tomáš raději spálil.

Míla měl svoji padavou, při níž se mu podařil volný pád ze stoje, pak se válel po zemi v bílém obleku a ve finále se ještě, při přesunu do auta na spaní, zřítíl na Vláďův stan.

Sobota 7. května 2005 (Týnec nad Sázavou – Kamenný Přívoz; 8,7 km): Brzy ráno odjeli domů Patrik s Katkou Hr. Později dovezli Jezici ke snídani čerstvé housky, takže jsme si na nich po opuštění spacáků pochutnali. Vrcholem ovšem byly Holískovy výtečné koláčky od babičky.

Již od příjezdu plánovaný čas vyplutí v 11 hodin se přes četné výzvy bohužel stejně nezdařil, takže nakonec se vyrazilo až v poledne od BiSportu, kde se půjčovalo dalších sedm „banánů“. Ještě předtím Kubíni objednali telefonicky v hospodě U Hastrmana v Kamenném Přívoze obědy, tak jak si kdo vybral z jejich nabídky.

Na řeku vyplula flotila čítající celý tucet lodí. Stačilo by jich o jednu méně, ale mladí Jeszici museli jet sami, aby se vzájemně nepovraždili. Inu bratrská láska nezná mezí. První jezy zdolalo vždy jen několik kánoí: [Týnecký](#) sjely pouze lodě jedoucí již od pátku, [Podělusy](#) si vychutnalo několik zadáků z boku provalenou hranou.

Katastrofa přišla u [Brejlova](#). Při přistávání u provaleného průplavu u levého břehu Helča ml. s Koudelkou nevzali v potaz sílu proudu. Nepodařilo se jim zastavit u hrany jezu a proud je táhl do průplavu. Zprvu to vypadalo, že to zvládnou, když se jim podařilo zapádlovat k břehu. Začali se pomalu vzdalovat od nebezpečného místa, ale neodpádlovali dostatečně daleko a při pokusu vrátit se je proud popadl znova a tentokrát i cvakl nad jezem. Vzápětí absolvovali nedobrovolný kaňoning spojený s důkladnou masáží o balvany. To, že uvízli na velkém kameni pod jezem, nevadilo, neboť odtud byli nedlouho poté evakuováni na pravý břeh. Horší bylo, že Helča byla ošklivě potlučená na nohou a na bocích. Rána na holeni se musela dokonce šít. Ještě že na břehu byl doprovodný autobus Míla, který ji po převlečení a první pomoci odvezl do nemocnice ve Vysočanech. Koudelka, jenž byl také pobitý, ale podstatně méně, tak získal označení „Vrah posádek“ či „Demolition Man“ (loni se několikrát cvaknul s Katkou H.). Nemluvě o tom, že již chvíli poté se v Posázaví i po Praze začaly šířit hororové legendy, o tom co se stalo. Ostatní tak nějak přešla chuť zkoušet tuto novou cestu, již bylo Brejlov možné zdolat, a raději jej stáhli.

Následující vodní překážky jsme pak absolvovali se střídavými úspěchy. [Kaňov](#) jsme přenesli (jen Lukáš v plastové lodi ho bláznivě sjel polozavřenou šlajsnou), další pěkné přírodní jezy Krhanice, [Pěnkavu](#) a [Lesní](#) jsme již sjížděli. Přitom došlo krom standardního zalití háčků a částečně i zadáků ke cvaknutí Holísků, Lenky s Martinem (nakláněli se asi hodinu a pak se stejně převrátili) a Tomáše se Zuzkou, kteří již předtím zažili dobrodružství, když naháněli Korynu, jež jim v jednom místě vyskočila z lodi.

Po půl čtvrté jsme postupně dojížděli do Kameňáku. Počasí, jež nám do té doby docela přálo, se zhoršilo a začalo pršet. U Hastrmana ale bylo dobře. Pojídali jsme objednané polévky svíčkové, guláše, kuřecí řízky, smažáky a kuře, k tomu popíjeli pivo na chuť či čaj na zahřátí. Po zralé úvaze jsme i letos „odpískali“ dojezd do Pikovic. Půjčené lodě si poté po telefonické domluvě o změně cíle vyzvedlo auto z BiSportu.

Tomáš, Pavel, Alena s Pět'ou a Mirek přešli místním taxíkem do Týnce, odkud se řidiči vrátili auty pro ostatní a naše lodě.

Závěr byl jednoznačný: „Příští rok už do těch Pikovic musíme dojet!“ Z Týnce se musí vyplout před jedenáctou a na oběd se nebudeme zdržovat U Hastrmana, ale postačí občerstvení u stánku u Lesní nebo pod hospodou U Staré pošty v Kameňáku.

V podvečer jsme dali oddech ve stanech. Bylo stále deštivo, takže jsme si pak zalezli na posezení do Mírova „autobusu“, kde Kája otestoval všechny ovladače u řidiče. Jen jsme čekali, kdy se mu podaří nastartovat a udělat z Mírova vozu ponorku. Pochutnali jsme si na roládě, kterou někdo hodil do placu, ale bylo v ní málo chmelu, tak jsme se přesunuli do poměrně zaplněné hospody V Náklí. Zde jsme snědli nějaké párky, vypili několik pivěk a shlédli v televizi vítězné hokejové utkání se Slovenskem na MS. Již předtím ale odjeli domů Holísci a Lenka s Martinem. Hospodu jsme opustili asi v jedenáct hodin, abychom se sesedli kolem zažehnutého ohýnku, kde jsme opekli buřty a pokecali.

Neděle 8. května 2005 (Týnec nad Sázavou – Praha): Od rána foukal ledový vítr, který nám pěkně vyfěnoval naše stany. Zároveň ale zahnal jakékoliv představy o tom, že by snad dneska ještě někdo vyplul na řeku. V pohodě jsme tedy poseděli u snídaně, ogrilovali zbývající klobásky a točeňák (chutnaly výborně) a pak jsme sbalili a postupně odjeli domů.

Příloha č.12 – zápis z praktika + fotky www.LDTBorovany.cz

příloha č. 14 Otava + Lužnice – fotky a výpis www.LDTBorovany.cz

Otava a Lužnice 1. - 8. července 2005

Účast: Pavel a Helča s Kájou a Pájínkou; Karel a Hanka; Tomáš a Alena J. s Lukášem, Pětou a psem Olinou; Vilda a Věra s Natálkou a Štěpánem; Míla a Dráža s Kačkou a psem Denym; Martin a Dáša se psem Delinou; Zdeněk a Zdeněk ml. s Lenkou P. a Lenkou 2.; Koudelka a Irena; Vlád'a; Prcek; Štěpán; Alena M.; Peršing; Jirka; Míša; Helena 2.; Kýza

Pátek 1. července 2005 (Praha – Nové Městečko): Cesta na start letošní Velké vody byla poměrně nepříjemná. V páteční odpoledne, stejně jako několik předchozích dnů, nepanovalo nejlepší počasí, a tak ty z nás, kteří vyjžděli jako první mezi druhou a třetí hodinou, zastihla na počátku jejich cesty průtrž mračen. Jízda na dálnici mezi desítkami kamionů tedy nebyla žádnou lahůdkou. Karel zde v přívalech vody dostal smyk a jen tak tak udržel auto na silnici. Ještě horší zážitek měli Kubíni, kterým popruhy s ráčnou, jimiž měli na zahrádce připevněné kánoe, začaly tak vibrovat, že vydávaly zvuk o intenzitě trhající bubínky a působící dojmem, jakoby jim někdo rozřezával rozbrušovačkou střechu. Ke všemu byla nejbližší benzínka, kde mohli zastavit, vzdálená asi dvacet kilometrů, takže než k ní dojeli, byli zralí na návštěvu psychiatrie.

Konečně jsme dorazili do Annína, ale kemp Annín II byl zavřený, a to zřejmě již několik let. Annín I nám připadal moc nóbl, a tak jsme zkusili přejet na druhý břeh do Nového Městečka. I přes mastňáckou závoru ovládanou čipovou kartou to zde bylo fajn. Kemp byl poloprázdný, takže jsme si mohli v klidu najít pěkné přírodní místo u řeky v jeho severním cípu, kde jsme si postavili stany. Jako první přijeli Kubíni, později následování Karlem s Hankou, Jesziky a Benešíky. V řece bylo v důsledku předchozích dešťů opravdu hodně vody - tolik jsme tady ještě neviděli.

Po rozbití tábořiště jsme se dali do grilování kuřecích prsíček, pálivých klobás a krkovic. K tomu jsme si donesli z kempovní hospůdky v PET lahvích gambáček, takže hned na úvod vody jsme si udělali pohodovou atmosféru.

Kolem našeho sezení, kde jsme si pochutnávali, pobíhala Olina, jenže pak se delší dobu neobjevila a bylo jasné, že se někam zaběhla. Jeszici se jí vydali hledat, ale nikde nebyla. Našel jí až asi po půl hodině Lukáš. Již předtím kdosi z našeho kroužku zaperlil, když nabádal: „Zeptejte se tamté pejskařky, jestli jí neviděla.“ Jenže pejskařkou byla Kačenka přicházející s Denym na vodítku následována po chvíli autem Boušáků.

V devět hodin jsme zašli do kempovní hospody na kafe a pivo. Nakonec jsme se zde ale zdrželi asi dvě hodiny, když mezitím venku krátce pršelo. Po návratu jsme si udělali ohýnek z větví a pařezu sesbíraných Karlem po okolí, jejichž hoření Alena podpořila vystříkáním celé lahve tekutého podpalovače. Ukázalo se tak, že by bylo stejně drahé si koupit na recepci předražené suché dříví. Sesedli jsme se kolem betonové skruže, v níž oheň plápolal, a schovali se před drobným deštěm pod deštníky. Popíjeli jsme pivíčko a božkovský rumíček a povídali si. Vilda, přestože v kraťasech mrznul, později usínal. Ve finále pak spadl při čurání do úzkého ramene Otavy, které se oddělovalo od hlavního toku nedaleko našeho tábořiště, a stejně jako na loňské Ohři při tom ztratil peněženku. Tentokrát jí naštěstí Věra druhý den našla coby předmět doličný.

Sobota 2. července 2005 (Otava; Čenjkova Pila – Nové Městečko; cca 11,5 km): Sobotní počasí již bylo poměrně příznivé. Stále sice ještě bylo oblačno, ale již nepršelo. Po ranním probuzení jsme v družném hovoru dlouze posnídali. Při posezení před stany jsme sice museli konstatovat, že řeka oproti včerejšku viditelně opadla, ale stále je tolik vody, že je možné

zkusit změnit původně uvažovaný itinerář a namísto splutí z Městečka do Sušice vyvézt lodě k Čeňkově Pile a odtud zdolat náročný úsek do Rejštejna a pokračovat přes Radešov do Nového Městečka.

V poledne vyrazila kolona našich aut s kánoemi na střeších z kempu. Na Čeňkárnu dorazila cestou podél řeky, během níž jsme měli možnost sledovat některé divoké úseky a popřemýšlet přitom nad tím, cože to zase vymýšlíme. Místo, kde bylo možné spustit lodě na řeku, bylo vzdálené asi 300 metrů od parkoviště, takže jsme raději na radu místního domorodce sjeli několikset metrů níže po proudu k rekreačnímu středisku jakési kolínské firmy. Zde jsme si dali pivko a rozdělili se na dvě skupiny. Vilda ve své zelené vydře, Karel v Pytli, Lukáš v Pirátovi, Tomáš v půjčené vydře, Helča v Tsunami a Pavel s Kájou ve Žlababě se vydali na řeku. Ostatní sjeliauty do hospůdky v Radešově, kde na ně měli počkat.

Šestice lodic se sedmi statečnými lodivody se vydala vstříc dnešnímu dobrodružství. Říční úsek, jež jsme hodlali zdolat, se nacházel v nádherné šumavské krajině. Řeka zde divoce a dravě tekla v kamenitém korytu s náročností až WW III. S otevřenými kánoemi to zde bylo na hranici sjízdnosti, to nás ale (pokolikáté již!) nemohlo odradit. Odvážně jsme vypluli sledování zvědavými pohledy majitele rekreačky, který se evidentně přišel pobavit. Měl však smůlu, neboť žádné cvaknutí neviděl. Třeba však dodat, že jen díky tomu, že Otava se zde stáčela a Vilda, jenž byl její dnešní první obětí, stačil zajet asi sto metrů za zákrutu a práskl se až zde. Přitom mu bohužel uplavaly sedačky, které jsme již nenašli.

Horní část naší dnešní trasy jsme absolvovali v několika úsecích, po jejichž zdolání jsme vždy zastavili, vylili vodu, jež nám při průjezdu vysokými vlnami natekla do lodí, ale hlavně zklidnili adrenalin v krvi. Při jedné přestávce si Tomáš také odplivl snídani s odůvodněním, že spolkl hejno mušek.

V prvním několikset metrů dlouhém úseku bylo v řece poměrně málo vody, takže jsme docela drhnuli o kameny, mezi nimiž jsme se proplétali zběsilým slalomováním. Není divu, že nám řeka rychle naznačila, jak jsme proti ní bezvýznamní. A tentokrát to odnesl právě Vilda. Ne nadarmo se ale říká: „Kdo neplave, jezdí pod své možnosti.“

Ve druhé části vody přibylo, což sice usnadnilo průjezd mezi kamennými poli, ale rychlost toku byla stále velmi vysoká, a tak to bylo neméně náročné. To samé platilo i v následujícím úseku, jehož obětí se tentokrát stala Helča, která se cvakla v zákrutě, kde se voda divoce valila úzkým průlivem mezi skupinou kamenů. Zalitou Tsunami řeka přitom natlačila na jeden z nich, a Helča s ní tak nemohla ani pohnout. Navíc jí přitom podobně jako předtím Vildovi uplavala sedačka. Naštěstí jí brzy přispěchal na pomoc Pavel a později i Tomáš. I ve třech ale bylo vytáhnutí Tsunami z vody značně obtížné.

Pokračovali jsme dále, zdárně zdolali čtvrtý úsek, ale na pátém nás čekala další pohroma. Nejprve však Helča šťastně spatřila u levého břehu zachycenou sedačku, tak si pro ní zastavila. Pavel s Kájou přistáli kousek pod ní. Společně pak zamávali Aleně, která na ně cosi volala z druhého břehu ze silnice, jíž ale od řeky odděloval široký pás lopuchů a kopřiv. Viděli ale také Tomášovu vydru, jež prázdná a nikým neovládána poklidně připlouvala po řece a nezatížena snadno zdolávala její obtíže.

Pavel s Kájou se jí vydali pronásledovat, ale dříve se zachytila sama na pravém břehu. Alena sledující tuto scénu ze silnice si už jen ve vzpomínce na masakr na Stvořidlech před čtyřmi roky v duchu povzdechla: „Už zase.“ Tomášovi se totiž o několikset metrů výše zachytilo pádlo mezi kameny, přičemž mu vypadlo z rukou. Chvilí pádloval rukama jako kačenka, ale tento způsob ovládní lodi nebyl zrovna nejúčinnější, takže se rozhodl raději zavčas vystoupit a loď vytáhnout na břeh. Jenomže se mu podařila jen první část plánu, totiž vystoupit. Odlehčená kánoe přitom vystřelila jako splašená vpřed, takže Tomášovi nezbylo než se pak hnát za ní po břehu. V obtížném terénu ale pohyb nebyl snadný, takže dorazil, až když byla jeho loď Pavlem vytažena na břeh, jak jinak ten opačný, než byl on. Musel se tedy ještě v ostrém proudu přebrodit, což se mu ale nepodařilo, a tak ho Helča dost krkolomně převezla

v Tsunami. Pak již jen kánoi s Alenou naložili na střechu auta, protože bez pádla se opravdu nejedí moc dobře, a vezli se do Radešova po silnici.

Zbýlých pět lodí pokračovalo dále náročným úsekem. Při jedné zastávce jsme se podružili s „kolemjedoucím“ správným „kolíkem“ a jeho holkou, kteří zdolávali Otavu na pálavách a vychutnávali si to stejně jako my.

V závěru nejnáročnějšího úseku nás čekal ještě [jez v Radešově](#). Pavel s Kájou jej stáhli přes ocelové larseny u pravého břehu, zatímco ostatní ho zdolali sjezdem kolem živé bójky Karla po spádové desce, byť pod ní bylo značné množství kamenů.

O kus dále jsme zastavili u mostu před kempem v Radešově. Zde na nás v hospůdce čekali ostatní. Dalí jsme si oběd, osvěžili se pivem a pak se plavili dále. Jen posádky se trochu obměnily, když místo Helči, jež si od ochotné Věrky převzala Páju, obsadily Tsunami Dráža s Kačenkou a ke Karlovi přistoupila Hanka. Dráža s Kačkou ujely sotva sto metrů a po najetí na kámen se cvaknuly. Pak již jsme pluli krásnou šumavskou krajinou dál v pohodě a hlavně rychle, takže jsme do Nového Městečka dojeli za pouhou hodinu. Přitom jsme konečně zdolali 2000. kilometr v rámci plavby LDF, ale přes veškeré dlouhodobé plány oslavit tento historický okamžik to nakonec tak nějak vyšumělo do ztracena.

V kempu jsme si dali sprchu a pak na grilu opekli k večeři buřtíky a jiné uzeniny. Mezitím dorazily další posily: na návštěvu přijeli těhotní Žlouti s Delinou a na vodu Zdeněk Pták se Zdeňkem ml. a Lenkou a její kamarádkou - také Lenkou. Objevili se zde také další Vildovi známí, kteří mu přivezli náhradní sedačky.

Chlapi pak zajeli autem pro dříví a večer jsme díky tomu mohli posedět u ohýnku. Tomáš hrál na kytaru, popíjel se rumíček a bylo dobře.

Neděle 3. července 2005 (Otava; Nové Městečko – Sušice; 11,4 km): Počasí se v sobotu nadále zlepšovalo. Od samého rána bylo krásně a slunečno. Po snídani a sbalení tábořiště převezli řidiči auta do Sušice, kde nyní v ještě poloprázdném tábořišti U Nádraží postavili stany. Věra, jež dneska nejela v lodi, zde zůstala s neposedným Denym.

Poté, co se řidiči vrátili do kempu Žloutovým autem, poseděli ještě s ostatními v kempovní hospůdce. Zde jsme se osvěžili pivíčkem a rozloučili se se Žlouty, kteří odjeli domů.

V půl druhé jsme konečně vypluli. Šestici kánoí ze včerejška, dnes již s kompletními posádkami: Pavel - Kája; Helča - Pájinka; Karel - Hanka, Tomáš - Pěťa a Olina; Vilda - Štěpán - Lenka 2. a Lukáš - Alena dnes doplnily další lodě: Dráža - Kačka v oranžové vydře a Míla - Natálka - Lenka P. v červené vydře. A jak už se stalo na této vodě pěkným zvykem, tak asi sto metrů po vyplutí přišlo první cvaknutí, které tentokrát postihlo Karla s Hankou. V místě, kde museli proplout mezi kameny, se jim do cesty připletli nějakí Lojzové brodicí se přes řeku. Ve snaze se jim vyhnout najeli na kámen a ztratili stabilitu. Dlouho, dlouho vyvažovali, ale nevyvážili...

Voda během noci opět trochu opadla, ale stále jí bylo dost na slušný průjezd. Naše kánoe se kolébaly v mírných peřejkách kolem Annína a pak spluly provaleným jezem podél pravého břehu pod mostem a navazující nádhernou úzkou peřejkou. To jsme se již přiblížili k [jezu Dlouhá Ves](#), který jsme stáhli po dřevěném molu. Jen Lukáš, Karel a Tomáš ho se silným zadrhnutím sjeli po jeho hraně. Pod jezem jsme se osvěžili koupáním, i když průzračná zlatohnědá otavská voda byla hodně studená.

Pokračovali jsme dále nesení svižně tekoucí řekou. Brzy jsme tak dospěli k dalšímu jezu, jímž byl [Páteček](#). Ten si sjeli zadáci, případně i s lehčími háčky (Lenka P., Hanka, Kája) po spádové desce podél břehu. U železného mostu jsme se zde setkali také se Zdeňky, kteří do Sušice sjížděli na kolech.

A opět hned při vyplutí od jezu přišlo cvaknutí. Vilda se Štěpánem a Lenkou 2. chtěli zachytit prázdnou loď, jež plavala kolem nich, jenže se k ní naklonili všichni a záhy byli spravedlivě

odměnění za svůj chvályhodný úmysl. Snad by si toho ani nikdo nevšiml, ale Štěpán všem kolem projíždějícím s pýchou v hlase již z dálky sděloval: „My jsme se cvakli!“

Plujíc krásnou krajinou jsme se brzy přiblížili Sušici. Na jejím předměstí jsme na pravém břehu zastavili v občerstvovacím zařízení s líbezným jménem Pivní zahrada. Zde jsme se osvěžili gambáčem a nasýtili výbornými opékanými klobásami.

Po obědě jsme znovu vyrazili - tentokrát se kupodivu nikdo necvakl - a záhy dospěli k prvnímu sušickému [jezu Na Fufernách](#), který jsme stejně jako následující [Panský jez](#) stáhli. Poté už následoval jen průjezd řadou [menších stupínků](#) či prahů, který ale byl velmi zábavný. Svěrázně ho pojali Alena s Lukášem, kteří ho absolvovali v pozicích na kačeně. Hned na prvním stupínku ale k pobavení okolních posádek i domorodců přihlížejících ze břehu Alena sklouzla do vody s razací hlubinné miny. Také na dalších překážkách jsme pak s napětím čekali, jak to dopadne, ale následovalo už jen několik pádů po zádech do lodí.

Kemp v Sušici byl docela plný, takže jsme byli rádi, že jsme si dopoledne zabrali pěkný plácek. Bylo příjemné teplo, takže děti se i v podvečer ráchaly ve vodě, nechal se unášet proudem nebo dováděly u jezu.

Také dnes dorazily další posily: Koudelka s Irenou a Vlád'a. Dovezli masíčko na grilování, tak jak jsme si je u nich dopoledne telefonicky objednali. Ála krkovice a kuřecí řízky naklepala pytlíkem naplněným kamením a pak jsme hned začali rožnit a později si i pochutnávat na té dobrotě. Karel s Tomášem mezitím sjeli kánoemi na druhý břeh řeky pro dříví, takže jsme pak mohli večer posedět u ohýnku. Tomáš a Pavel zahráli na kytaru, zazpívali jsme si, ale vrcholné kulturní vystoupení mělo teprve přijít.

Koudelka s Irenou totiž zbaveni vypitým alkoholem ostychu ve svém stanu, těsně obklopeném jinými stany, předvedli k pobavení ostatních ukázkové představení stanice OK 3. Posluchači si opravdu přišli na své a ve své fantazii si k nepřeslechnutelným zvukovým efektům mohli vytvářet ty nejpikantnější představy. Kdosi to později okomentoval slovy: „Tak oni jeli 150 kilometrů kvůli veřejné exhibici.“

Pondělí 4. července 2005 (Otava; Sušice – Rabí; 7,1 km): Počasí dnes bylo ještě teplejší, takže děti hned po snídani a sbalení věcí běžely k jezu, kde se stejně jako včera oddaly vodním radovánkám. Řidiči mezitím vyrazili k Rabí do Žichovického kempu. Nejprve se dozvěděli, že tábořiště v Žichovicích je mimo provoz, tak pak marně hledali některé z dalších dvou, jež byly namalovány v mapě. Zmateně jezdili sem a tam, cestou necestou, polem nepolem, leč bez úspěchu. Když už asi počtvrté projížděli kolem udivené nebo spíše pobavené skupinky skautů pochoduujících po silnici, jež je proto musela považovat za naprosté debily, pochopili, že musí situaci vyřešit jinak. Sjeli tedy u mostu pod Rabím na hezkou prosluněnou louku. Byl zde postaven jeden stan a na sjezdu ze silnice zaparkováno několik aut, vesměs z půjčoven lodí. Usoudili tedy, že je to vlastně něco jako kemp a jestli ne, tak minimálně nejlepší místo pro jeho vybudování.

Po postavení stanů se řidiči vrátili do Sušice a spolu s ostatními se vydali na plavbu. Dnes se naše flotila opět rozšířila o další dvě kánoe zapůjčené po nelehkém shánění a dohadování z půjčovny, jež obsadili Koudelka s Irenou a Lenky. Na dnešní plavbu se s námi také na Otavě premiérově vydali Zdeněk ml., Vlád'a, Věra a vzhledem k velikosti a váze je třeba zmínit i Denyho. Jediným, kdo tak dal přednost suché noze byl Zdeněk, který svázel Vildovo a své auto k Rabí, když cestu do Sušice absolvoval na kole.

Dnes nás čekalo jen pohodových sedm kilometrů, takže jsme se v poklidu nechali unášet řekou. Nejprve jsme však spluli [Chmelenský jez](#) a o chvíli později zastavili na občerstvení v nedalekém kempu v Dobršíně. Zde jsme popili nějaké to pivíčko či jiné vychlazené nápoje a pojedli buřty a klobásy. Karel s Koudelkou při objednávce strkali hlavy do okénka za mladými prodavačkami tak vehementně a s takovými komentáři, že málem vyvolali konflikt

s postarším bufetářem. Během občerstvení jsme také vyčkali příjezdu Prcka se Štěpánem (velkým), kteří sice do Sušice dorazili až po našem odjezdu, ale dohnali nás velmi rychle.

Krátce po vyplutí z Dobrušky, pokolikáté už na této vodě, přišlo cvaknutí. Jeho protagonistkami se tentokrát staly Lenky, které sice byly na vodě poprvé, ale o to více z ní byly nadšené, a nezkazila jim to ani dnešní nedobrovolná koupel. Tím spíše, že bylo nádherné slunečné počasí.

K Rabí jsme dopluli více méně rychlostí toku řeky. Při dojezdu si ještě cvaknutí vyzkoušeli Koudelka s Irenou, kteří se tak usilovně snažili zčakat Káju s Pavlem, až přitom ztratili stabilitu. Při nedobrovolné koupeli jim ale nateklo do barelu. Koudelkovu mobilu se lekce plavání evidentně nelíbila a na nějakou dobu upadl do kómatu. Později si to ale rozmyslel a začal zase fungovat. Hůře to dopadlo se dvěma pádly, jež ve své bujarosti nechali pohozené na břehu, a pak je druhý den marně hledali.

Překlopili jsme kánoe a došli ke stanům, které zde stály zcela v pohodě. Nikdo se na nás nevrhnul, jaktože jsme si zde založili neoficiální tábořiště, překvapivě nedorazili ani policejní těžkooděnci.

Pavel s Helčou si otevřeli kufr auta, sedli si dovnitř a začali za asistence Vládi a Věrky dopíjet všechny zbytky Hu-Hu, které jim z předchozích dnů zůstaly v lodích. Nutno dodat, že sluníčko nám páliло do hlav intenzivně, takže brzy bylo velmi veselo. Pavel začal hovory špikovat citáty z Pelíšků a v kontextu se včerejším OK 3 se nejvíce ujalo: „Podívej Evi, já jsem za tebou přišel s nabídkou kvalitního sexu, štípání bambusu, poloha mléka a vody...“

Na louce se mezitím vytvořilo menší stanové městečko, když si zde vybudovaly tábořiště další dvě početné skupiny vodáků. Na večeri se většina z nás (krom Jesziků a Boušáků) vydala do nedalekého Rabí. Zasedli jsme na zahrádce hotelu [Atawa](#), kde jsme si pochutnali na místních specialitách a ve vlahém podvečeru popovídali u pivíčka.

Po návratu jsme si rozdělali ohýnek, na nějž si dorost dotáhl dříví. Pavel s Tomášem hráli na kytary, zpívalo se, Koudelka byl jako obvykle hlučný, povídalo se a byla pohoda, tím spíš, že noc byla neskutečně teplá a hvězdy až příliš jasné.

Ála k údivu všech začala na ohni péct pizzy, i když po předchozích večerech, kdy dokázala vytvářet taková jídla jako bramborovou kaši nebo jahodové knedlíky, už nás to nemohlo až tak zaskočit. Ale pizzy přece jen byly vrchol! Vůbec ale na letošní vodě jsme si všichni vařili sami docela často. Pizzy pak posílala do kola k degustaci ostatním. Jednu z nich si mimo pořadí přivlastnil Míla a to tím způsobem, že si jí připlácnul na břicho.

Noc byla dlouhá a bouřlivá. Odnesly to dvě plastové sedačky, z nichž pod nápořem padajících těl zbyly jen bakelitová párátka. Poslední přeživší pak při ranním finále zamířili leteckým speciálem do Nice. To již ale začalo shůry pokapávat a bohužel to nebyla jen přeháňka.

Úterý 5. července 2005 (Otava; Rabí a Sušice): Intenzivní déšť, jenž od rána bušil do celt našich stanů, byl jasným poselstvím toho, že plánovaný den volna se přesouvá ze středy již na dnešek. Navíc způsobil částečný rozpad našeho společenstva, když o den dříve oproti plánu odjeli domů Karel s Hankou a Koudelka s Irenou. Později je následovali i Zdeňkové s Lenkami, jejichž „lehké plážové stany proti slunci“ zjevně nebyly konstruovány tak, aby odolaly několikahodinové průtrži mračen.

Louka, na níž jsme tábořili, nám sice poskytla příjemný azyl, ale představa, že na ní strávíme celý den, nebyla z těch, jež by v nás vyvolávala nadšení. Takže jsme se vydali auty do Sušice. Prcek s velkým Štěpánem, jejichž žízeň byla tak veliká, že vyrazili v předstihu před ostatními, nám zavolali, že drží místa v hospodě Bouchalka, kam jsme je brzy následovali. Dali jsme si oběd, při němž naši zpuslost vybudovanou několikadenním pobytem na vodě demonstroval Tomáš, který si dodatečně objednané knedlíky bez ostychu odebral z talíře od vrchní rukou.

Abychom jen nesesedli celý den v hospodě, vydali se Kubíni, Benešici, Dráža s Kačkou a Alena s Pětou na návštěvu Musea Šumavy, kde shlédli expozice sušického sirkařství,

cínového nádobí, sklářství, archeologických nálezů, a největší atrakci pro děti - pohyblivý betlém. Poté se ještě prošli po městě, protože k velké radosti všech přestalo pršet.

Prcek, velký Štěpán, Tomáš, Míla, Lukáš a Vláďa mezitím poseděli v hospodě. Po návratu kulturychtivé skupinky jsme se postupně začali vracet do tábořiště.

Byla zde ale nepříjemná zima, a tak zatímco polovina z nás se šla zahřát do hospody v Žichovicích, druhá část se sesedla pod velikým slunečníkem, jenž podpíral celtu napnutou mezi Tomášovým Transitem a Mílovým Espacem, a začala vařit grog ve velkém.

Vrcholem destrukce tradičních vodáckých hodnot se stal okamžik, kdy jsme si byť po složitém ladění zapnuli malou přenosnou televizi a shlédli zprávy TV Nova, což Věra po zásluze okomentovala slovy: „Umělohmotná křesla jsem rozdýchala, slunečník taky, ale televizi nerozdýchám.“

Horší bylo to, že voda v řece během dne stoupla asi o půl metru a stoupala i nadále. Protože k vylití z koryta jí zbýval už asi jen necelý půlmetr, raději jsme odtáhli lodě z břehu o něco výš, za naše stany. Naštěstí se to později ukázalo jako zbytečné.

Po návratu početnější skupiny z Žichovic jsme se sesedli kolem ohniště, v němž ale plápolaly jen čtyři svíčky. Také se „pro změnu“ začalo grilovat, když dnes byly na jídelním lístku buřtíky, klobásky, cibulka a uzené.

Na grog brzy padly veškeré zásoby rumu i velká část vody a cukru. Nutno ale dodat, že nás hezky zahřál. Největšími vytrvalci se dnes plánovitě stali mlad'oši, kteří se rozhodli vyčkat vyhoření svíček, k němuž ale došlo až skoro ráno. Lukáš přitom do omrzení barvitě líčil coby Příběh o Bodačovi své zážitky ze sušického OK 3 a to včetně zdařilého napodobení zvukových efektů. Jak už to tak bývá, druhý den byli hoši děsně unavení.

Středa 6. července 2005 (Otava; Rabí – Horažďovice; 9,3 km): Počasí se naštěstí umoudřilo a od samého rána svítilo slunko. Brzy nám proschly stany, a tak jsme po snídani mohli začít balit. Louka, na níž jsme, stejně jako předtím v Sušici, bezplatně tábořili sice byla hezká, ale už jsme si jí užili dost.

Řidiči pak převezli auta do Horažďovic, kde je zanechali na parkovišti u bazénu. Naštěstí přitom minuli odbočku na Velké Hydčice, kde jsme původně chtěli skončit. Ukázalo se totiž, že i cesta do vzdálenějších Horažďovic byla svou délkou zcela pohodová.

Zatímco Míla a Věra tvořili dnes sběrný autobus, ostatní vypluli při složení posádek: Pavel - Kája, Helča - Pája, Tomáš - Péťa a Olina, Dráža - Alena, Vilda - Natálka a Štěpán, Prcek - velký Štěpán, Lukáš - Kačka a Vláďa singlující v Pytli, který zde zanechal Karel. Poté, co ale Lukáš nedokázal zastavit po sesinglování jezu Podrabský mlýn, přestoupila Kačka k Vláďovi. Otava po včerejším lijavci hezky, ale hlavně rychle tekla. Obvykle nesjízdné jezy bylo možné zdolat, a tak nás dnešní parádní úsek moc potěšil.

Již zmíněný [Podrabský mlýn](#) jsme sjeli po spádové desce (až na Pavla s Kájou jen zadáci), druhý - [Prácheňský - jez](#) jsme zdolali šlajsnou s vysokým schodem (krom Dráži s Álou také jen zadáci).

Otava svižně proudila hezkou krajinou a my se často troufale spojovali do soulodí, jež řeka několikrát nahnala na břeh. Vždy to ale vyvolalo jen spoustu veselí.

Do Horažďovic jsme dopluli v pohodě a zde pak naložili kánoe na a bagáž do aut. Chtěli jsme zajít na oběd do nedaleké hospody, kde se předtím naobědvali Míla a Věra, jenže kuchař si zde mezitím dal polední pauzu. Asi šel na oběd někam jinam. Takže jsme raději sjeli na náměstí a zasedli na zahrádku osvědčené hospody U Hlaváčků. Zde jsme si pochutnali na polévkách, zvěřinovém guláši, kachně, brabcích, sekačce, řízcích nebo smaženém sýru. Pouze fakt, že řidiči museli jídla zapíjet žlutými limonádami či kolou, byl trochu neobvyklý ve srovnání s jinými letošními pobyty v hospůdce.

Vilda s dětmi se ještě vydal na prohlídku zámecké zahrady a pak už jsme se rozloučili s Otavou. Poté jsme přešli na druhou řeku naší letošní vodácké dovolené, již byla Lužnice.

Cesta byla poměrně pohodová, pouze v závěru jsme prožili malé dobrodružství při přejezdu přes šířkou a nosností omezeném Stádleckém mostě, kdy kolem projíždějící cyklisté a procházející turisté drobet nadskakovali, když se po prkenné vozovce na mostě kolem nich prohnalo pět aut včetně Tomášova Transitu.

Záhy jsme již dospěli do Country tábořiště v Bečici, kde jsme si na hezké louce postavili stany u bydlení Aleny M., Peršinga, Jirky, Míši, Heleny 2. a Kýzi, kteří zde na nás již čekali.

Helča se pak pokusila lepit děravou Tsunami, jenže z Prckova epoxidu zbyl jen jakýsi zaschlý smrkanec, který byl k přilepení záplat nepoužitelný.

Večer jsme navštívili bufýtek, kde jsme povečeřeli z výběru rychlých jídel. Skalní vodáky zde nadchla nabídka salámu s cibou, do nějž bez váhání šli. Jakmile zapadlo slunce, dost se ochladilo, takže jsme se ze zahrádky přesunuli do zastřešené části bufetu. Mlad'oší dali přednost ohýnku a u něj se bavili po svém.

V bufetu Láďa začal hrát na kytaru doprovázen Jirkou na harmoniku a později i Tomášem, jenž sebral kytaru Heleně 2. Ta sice předtím nehrála špatně, ale v hlučící hospodě jí nebylo slyšet. Při zpěvu se rozjela neskutečná pařba, kterou završil okamžik, kdy Prcek spadl z lávky u vstupu na zahrádku bufetu do škarpy a ležel v ní jak prase v neckách neschopný se v těžké podroušenosti vyhrabat zpět.

Popíjelo se pivíčko a také rum. Ála J. se ale musela obořit na bufetáře, cože nám to nosí za humus, když naše mlsné jazýčky jsou navyklé na Božkovský nektar. Snažil se jí namluvit, že to nemůže poznat, a donesl jí tři panáky různého rumu. No ale Božkova už jsme se něco napili, a tak nebylo zase tak těžké ho rozeznat mezi ostatními škrtiči nevalné chuti. Neskutečná pařba pak pro největší vytrvalce pokračovala až do rána.

Čtvrtek 7. července 2005 (Lužnice; Tábor – Bečice; cca 12,3 km): Ráno opět začalo pršet, tentokrát však naštěstí déšť neměl dlouhého trvání. Dopolední probouzení nebylo po včerejším bouřlivém večeru snadné, obzvláště pro některé jedince. Když ani počasí nebylo zrovna nejpřívětivější - chvíli svítilo sluníčko a chvíli bylo zamračeno - začaly sílit rouhačské hlasy, jestli by nebylo lepší dnes nejet nebo zvolit jen krátký úsek z Bečice. Naštěstí jsme tyto výzvy umlčeli a nakonec vyjeli. V kempu zůstali jen nepoužitelní Prcek a velký Štěpán, kteří odpoledne odjeli s Vládou domů, a také stejně svěží Míla. Auty jsme přejezili do Tábora k Čelkovickému mostu, kde jsme je nechali zaparkované na parkovišti, pod nímž jsme spustili kánoe na řeku. Peršing, jenž zaslechl Alenu M. nabízející se, že někomu večer sveze odtud auto zpět do Bečice, začal prozíravě rychle pít, aby tím autem bylo právě to jeho.

Lužnice zde měla zcela jiný charakter než Otava. Jednak nebyla ani náhodou tak průzračná a hlavně jen líně plynula. Jirka s Helenou 2., kteří byli na vodě jako první, pak v důkaz tohoto faktu neomylně vypluli proti „proudu“, prý aby si zatrénovali.

Nutno ovšem dodat, že jsme byli na voleji kousek před třetím tábořským jezem. Tento jez jsme o chvíli později překonali stáhnutím podél betonové kozy. Pouze Lukáš neustále pokoušející štěstí najel v plastáku do šlajsny s vysokým schodem a s hlasitým křupnutím sedačky ji sjel.

Pokračovali jsme dále trasou plnou jezů, z nichž většina byla sjízdná. Úseky mezi jezy sice většinou moc netekly, ale právě zdolávání obtížných překážek nám vše vynahradilo. Na [čtvrtém tábořském jezu](#) nás čekalo první dnešní dobrodružství. Vilda na rozdíl od ostatních zamířil k pravému břehu, kde ještě stačil vyložit u kozy Štěpána s Natálkou. Pak ho ale proud stáhl pozadu po spádové desce, voda zalila loď a před úplným cvaknutím ho spasila jen mělčina, na níž stačil svou kánoi opustit.

S ostatními loďmi mezitím sjížděli zadáci podél levého břehu. Několik kánoí jsme přenesli. Po chvíli jsme se přiblížili k provalenému [jezu Na Papírně](#), který jsme zdolali při pravém břehu jeho protrženou částí, proplovajíc přitom vysokou vlnou, která lodě odlehčené o háčky (s výjimkou Káji) vydatně zalila. Zde začala mít Lužnice peřejnatý ráz, což jsme ocenili

v táhlé peřejce rozbitého Benešova mlýnu, kterou jsme v pohodě propluli. Dost dlouho jsme zde čekali na Jirku s Helenou 2. a Peršinga s Míšou. Ti ale jen asi deset minut probírali kudy projet, takže mezitím ostatní odjeli do nedalekého tábořiště Harrachovka, kde šli do místní hospůdky na oběd. Vařili zde dobře, jenže obsluha byla slabá a Kubíni čekali na jídlo déle než bylo pro jejich nervy a hladové žaludky zdrávo. Peršing s Jirkou, Helenou 2. a Míšou sedící na zahrádce se do objednávky jídla raději ani nepouštěli...

Vydali jsme se na další cestu. Ještě předtím se ale Pavlovi stahujícímu pozadu do řeky Žlababu přimotal pod nohy všudypřítomný Štěpán. Vzápětí oba skončili v poloze sedolehu ve vodě.

Krátce po vyplutí začalo pršet. Když jsme dojeli ke [Kvěchtovu mlýnu](#), padla myšlenka, že bychom měli zavolat sběrný autobus Mílu, ale naštěstí jí nikdo nevěnoval moc pozornost a navíc déšť ustal stejně rychle jako předtím začal. Zatímco někteří hácci přešli s dětmi okolo stavení na pravém břehu pod jez, zadáci a otrlejší hácci jej sjeli středem.

To již jsme se ale v lodích trochu promíchali. Kýza s bolehlavem po včerejší pitce nevydržel to, že Pytel (stejně tak ale i Helčina Tsunami) byl slovy Vinnetoua „děravý jako ústa staré ženy“, a raději přešel k Dráze, do Piráta se přemístila Ála J. a Lukáš skončil v Pytli spokojený, že pořád jede sám.

Lužnice dál tekla hezkou lesnatou krajinou, škoda jen, že nebylo trochu lepší počasí, a také už docela pokročila hodina. Další jezy jsme opět buď splouvali (Bredův mlýn a [Bejšovcův mlýn](#)) nebo stáhnuli ([Matoušovský mlýn](#)). Do Bečice jsme pak dorazili až skoro v osm hodin, když na posledním jezu Bejšovcův mlýn na nás již čekal Míla. S ním pak řidiči vyrazili do Tábora pro auta, po chvíli se ale vrátili, protože Tomáš zapomněl v kempu klíčky. Na druhý pokus jim to už ale vyšlo.

Na večeři jsme zašli opět do kempovního bufýtku na salám s cibou, sekačku či jiná rychlá jídla. Pouze Peršing s Jirkou a holkami vyhladovělí po celodenním půstu dali na Mílovo doporučení a vydali se na lepší do vzdálenější hospody u jezu. To, že zde ale už v tuto hodinu nevařili, se stalo tragickým završením jejich Bobříka velkého hladu.

Chvíli jsme poseděli v bufetu, ale znaveni po náročném dni jsme se již kolem půlnoci přesunuli k ohni. Jenomže začalo znovu pršet, tak jsme se odebrali spát. Zůstal jen Vilda, který načal fernet, jenž celý týden šetřil, až k němu bude tonik, a nyní nabyl přesvědčení, že je nezbytně nutné ho dopít, i kdyby to měl zvládnout sám.

Pátek 8. července 2005 (Bečice – Praha): Celou noc vytrvale přelo a déšť neustal ani ráno. Na některých místech tábořiště se tak začaly vytvářet rozlehlé laguny. Bylo jasné, že dnes končíme a otázkou již zůstalo jen to, kdo odjede dříve. Stan Heleny 2. a Míši neodolal v noci náporu vody, a tak její zbytek strávily v autě. Jako první tak opustili tábořiště právě ony, Jirka, Peršing a Alena.

Ostatní vidouc, že půda kolem našich stanů nestíhá vsávat zdaleka všechnu vodu, co padala shůry, rychle sbalili věci, a pak i promočené stany. Pouze Věrka musela ve stanu zatím ponechat Vildu, protože skutečně dopil v noci láhev fernetu a nyní tvrdil, že oslepl a nebyl ani schopen vstát. Nechali jsme ho tedy vyspat se ze slepoty a přesunuli se do zastřešené části bufetu. Mezitím vypadl proud, a tak zde z teplých jídel nabízeli jen to, co šlo ohřát na plynu. Dali jsme si tedy langoše, které byly na pánvi chutnější než z mikrovlnky. Pájinka se mezitím skamarádila s holčičkou, která byla s maminkou také v bufetu. Chodily spolu mezi stoly, a když Helča Páju zavolala, ať se jde najíst, holčička jí bez ostychu oznámila: „Já mám taky hlad.“

Po snídani jsme pak postupně začali odjíždět domů.

Příloha č. 15 – Tábor Borovany II. turnus fotodokumentace
www.LDTBorovany.cz

Vltava 23. – 26. srpna 2005

Účast: Pavel a Helča s Kájou a Pavlínkou, Vlád'a, Hanka S. a Dean (Dýň), Tereza a Kuba

Úterý 23. srpna 2005 (Praha – Rožmberk): Poslední letošní plavbou bylo splutí klenotu našich řek - Vltavy. Rozloučení s vodáckou sezónou v roce 2005 se ale bohužel stalo spíše rodinnou záležitostí, neboť se jej zúčastnili pouze Kubíni s Vlád'ou, jež doplnili Seifertovi s Dýněm.

Oč nižší byl počet účastníků, o to byly důkladnější přípravy. Zejména pak v případě Vládi, který zjevně nechtěl připustit situaci z Otavy, kdy mu došel rum, a tak si objednal u Helči zakoupení hned čtyř lahví Božkova. Pavel to okomentoval, že se asi chystá na časté cvakání a potřebuje mít zásobu cvačného (byť tento pěkný zvyk - dát do placu při cvaknutí láhev rumu - už v naší partě upadl v posledních letech v zapomnění, protože rum preventivně dávají všichni).

Cesta autem na tuto vodu byla poněkud vlhká. Přestože v Praze a Středních Čechách svítilo sluníčko, když jsme se přiblížili k Budějicím, spustil se přívalový déšť. Naštěstí to ale byly již jen zbytky dešťové fronty, která zaplavovala jih naší republiky několik předchozích dní. Navečeřeli jsme se v Budějovicích v KFC, čímž jsme se zdrželi, a do tábořiště v Rožmberku tak přijeli až za tmy kolem deváté hodiny. Louka byla totálně podmáčená, plná menších i velkých kaluží. Naší první starostí se proto stalo najít ve svitu baterek alespoň kousek místa, kde bychom si při stavění stanu nepřipadali jako Číňané při sklizni rýže. Přijatelný plácek, byť také hodně podmáčený, jsme našli až u konce táhlého tábořiště nedaleko umývárek. V znovu začínajícím drobném dešti jsme tedy rychle postavili stan, zatímco Vlád'a dal pro dnešní noc přednost noclehu v autě.

Po připravení spaní jsme se přesunuli do bufetu, kde to žilo. Hned tři skupiny s kytarami zde pěkně hrály a jedna z nich dokonce více než dobře. Vypili jsme několik piv a přitom se bavili tím, jak bufetář co chvíli vyvolal nějaké číslo (znamenající, že něčí objednané jídlo je připraveno). Zbývalo už jen vstát a zvolat „Bingo!“ Mezitím přestalo pršet, takže se nám trochu spravila nálada. Ještě jsme pak poseděli a mezi půlnocí a druhou postupně odcházeli spát.

Středa 24. srpna 2005 (Vyšší Brod – Rožmberk; cca 11,7 km): Dnes již bylo polojasno a především bez deště. Ráno jsme se hezky prospali do desíti hodin a po probuzení se v klidu nasnídali. Pavel ogridoval pro chuť klobásky a špekáčky, takže jsme si pěkně pochutnali a zároveň nechali trochu slintat hlady okolo tábořící vodáky.

Po snídani a přípravě věcí jsme přejeli do Vyššího Brodu. Zatímco Helča s Vlád'ou vyzvedli pro Vlád'u z půjčovny plastovou vydru, kterou si zde zarezervoval již před vodou, Pavel odvezl zpět do Rožmberku auto a pak opět přijel autobusem.

Po druhé hodině jsme spustili naše lodě na vodu a vypluli. Bylo teplo, byť sluníčko bylo schované v mracích. Vody bylo příjemně hodně, a tak Vltava po deštích, které na jiných jihočeských řekách dokonce způsobily povodňové stavy, svižně plynula vpřed.

Záhy jsme dospěli k prvnímu dnešnímu jezu - U Bílého mlýna, jehož metrový schod i následující protivnu jsme zdolali zkušeně a bez zaváhání. Malou Páju jsme samozřejmě stejně jako na všech ostatních jezích převedli po břehu. Pája jela poprvé na háčku, a třebaže bez pádla, vodu si stejně jako my užívala.

Proud nás unášel vpřed krásnou lesnatou krajinou jedním z nejhezčích úseků na našich

řekách. Úžasné bylo také to, že během několika kilometrů jsme nepotkali jinou kánoi. Také další jez [Herbertov](#) jsme si vychutnali a to sjetím po dřevěné šupně. O chvíli později jsme zastavili na svačinku ve venkovním bufetu v tábořišti U veverek, kde jsme se osvěžili pivkem, děti limonádami, a pojedli párky či chleba se škvarky. Mezitím vysvitlo sluníčko, a tak se zde sedělo velmi příjemně.

Pobavilo nás i zdejší zařízení na „dobíjení mobilů za 5 Kč“, které tvořila dřevěná hůl pověšená na stromu.

I další plavba nádherným úsekem plným kytek všech barev a kamenných pyramidek, postavených během léta posádkami projíždějících kánoí, byla dokonale pohodová. S procitnutvším sluncem se dokonce začali objevovat i další vodáci a na silnici přijíždějící auta s kánoemi na střechách.

Často jsme se sráželi a degustovali Hu-Hu připravené dle nejlepších receptur. Přitom jsme učinili úžasný objev bořící veškeré nepřesné teorie o jazyku severoamerických indiánů. Jak již to bývá, pravda byla zcela prostá. Indiánský pokřik „U-u-u-u“, známý z naivních filmů o Vinnetouovi, totiž ve skutečnosti nebyl bojovým pokřikem, ale pouhým svoláváním se za účelem ochutnávky Hu-Hu. Indiáni totiž stejně jako Rusové neumějí vyslovit „H“, a tak vznikl původní mylný překlad. Využili jsme tedy tohoto jedinečného odhalení a začali se svolávat stejně. Nad hladinou se tak co chvíli neslo: „Hu-Hu-Hu-Hu-Hu,“ po němž se naše kánoe srážely a láhev šla z ruky do ruky nebo přesněji od pusy k puse.

Dříve než jsme dopluli do Rožmberku a k poslednímu dnešnímu [jezu - retarděře](#) pod hradem - pobavila nás cedule na břehu zvoucí vodáky do podniku s jednoznačným názvem: Kamasutra. To tedy byla perla!

Po obeplutí hradu jsme brzy přijeli do kempu. Na večeri jsme se pak opět přesunuli do místního bufetu a pochutnali si zde na kuřecích stehýnkách či řízcích.

Později dorazily první a bohužel i poslední posily naší výpravy, jimiž byla Hanka S. s Terezou a Kubou a přítelem Deanem. Přezdívka Dean byla pro Káju zcela nezapamatovatelná, takže ji neustále pletl a mluvil o něm jako o Jackie Chanovi. Také my jsme mu při představování moc nerozuměli, takže jsme o něm pro změnu mluvili jako o Dýni. Poté co si postavili stany, se za námi přesunuli do hospody, kde jsme u pivka poseděli asi do jedné.

Čtvrtek 25. srpna 2005 (Rožmberk – Nové Spolí; 21,6 km): Louka v tábořišti se během včerejška a noci trochu vysušila, a tak jenom instruktoři od skupiny jakýchsi „dojčejugend“, utábořených nedaleko nás, zaparkovala své dodávky do nejbahnitější části a při vyjetí je museli soudruzi z NDR stejně jako včera vytlačovat.

Nasnídali jsme se a sbalili již suché stany a vyrazili s auty do Krumlova. Díky zdržení při odjezdu, kdy nám výjezd zablokovalo několik vozů, jejichž posádky hledaly, kde rozbijí tábořiště, i při cestě, kdy nás zdržel v několik kilometrů dlouhém úseku v zákrutách se ploužící nákladňák, nám ujel vodácký bus půjčovny Inge svázející dopoledne a večer řidiče mezi jednotlivými vodáckými kempy. Alespoň jsme si tedy v Novém Spolí postavili stany a pak se vrátili Pavlovým autem.

Na docela dlouhou trasu jsme vypluli kolem jedné hodiny. Již od začátku se naše skupina rozdělila na dvě. Seifertovi a Dýň s Pálavami se nejprve zdrželi při vyplutí, vzápětí nás ale dohnali a pak se „zakousli do roubíků“ a usilovným tempem „raz dva - raz dva“ se hnali vpřed. Stejně ale byli vždy jen kousek od nás.

Vltava stejně jako včera svižně tekla hezkou lesnatou krajinou, takže jsme byli zcela v pohodě. Na oběd jsme zastavili nedaleko brodu v Branné na zahrádce občerstvení U Jury, jenže Jura byl totálně vyžraný a z nabídky asi desíti jídel na jídelním lístku měl již jedině

klobásy. Ty si dali jen Pavel a Vlád'a, ostatní včetně Seifertů, s nimiž jsme se zde na chvíli zase spojili, se najedli ze svých zásob prozíravě vezených v lodích.

Po obědě jsme pokračovali dál. Bylo velmi pěkné teplé počasí, takže jsme většinou byli oděni jen v plavkách a tričku. Pouze při průjezdu kolem tábořiště U Pískárny krátce sprchlo, pak zase ale bylo hezky. V pohodě jsme zdolali i oba dnešní jezy v závěru plavby - dlouhou [retardéru ve Větrním](#) i [šlajsku Konopa](#) před Novým Spolím (pod Papouščí skálou).

Do kempu jsme dorazili kolem sedmé hodiny. Byli jsme již docela hladoví, takže po převlečení jsme se bez zbytečného zdržování vydali do centra Krumlova. Později za námi dokonce přišli i Seifertovi (bez Dýně). Naše kroky vedly neomylně k naší tradiční zastávce, jíž je středověká krčma [Šatlava](#). A stejně jako v předchozích letech i tentokrát jsme si zde pochutnali na různých dobrotách: česneče v chlebu, krutích špízech, kuřeti a kolenu. Popili jsme pivíčko a famózní teplou medovinu. Zkrátka bylo dobře.

Obludně přežraní jsme pak vyrazili nazpět do kempu. Aby nám trochu slehlo, zvolili jsme příjemnou procházku přes hrad a po nábřeží Vltavy. Vlád'a přitom věštecky pronesl: „Dávám si hodinu, maximálně dvě.“ Nemýlil se, protože jsme se pak unavení odebrali „na lóže“ již před půlnocí.

Pátek 26. srpna 2005 (Nové Spolí – Zlatá Koruna; 16,8 km): Ráno sjel Pavel vezený Dýněm do Rožmberka pro auto. Dýň přitom neustále spěchal, aby se z Koruny mohlo přijet vodáckým busem a náhodou se nemuselo vracet jeho autem, a po příjezdu vymýšlel, jak by Kubíni, kteří ještě neměli sbalený stan, si třeba vezli věci natěžko. Raději jsme ho ignorovali. Helča s Dýněm pak převezli auta do Zlaté Koruny, kde Helča chytla jakési Hradečáky a přemluvila je, aby je odvezli autem zpět do Nového Spolí.

Díky brzkému návratu jsme se dostali na řeku již v poledne. Pálavy se ale opět trhly již na začátku naší cesty.

Nejsložitější překážkou z celé krumlovské kaskády se překvapivě ukázal již první [jez Na Rechlích](#) pod dřevěným mostem. Na pravém břehu se nahromadilo při přenášení množství kánoí, a tak Kubíni s Vlád'ou, přestože bylo více vody oproti normálu, zamířili k levému břehu, kde se u mostního pilíře obvykle lodě stahují. Pavel s Kájou najeli na hranu jezu, kde očekávali, že se zadrhnou, jenomže proud natáhl Žlababu na spádovou desku. Oba našťestí vyskočili, Kája si ale myslel, že se to Pavlovi nepodařilo a chtěl ji ještě zadržet. Přitom uklouzl, a tak si sjel jez stejně jako Žlababa bokem. Pod jezem nám kánoí našťestí zachytili jiní vodáci. „Letos nám ty lodě nějak ujíždějí,“ pomysleli jsme si jen.

Tsunami jsme pak již přetáhli v pohodě a Vlád'a si jez v plastáku mohl dovolit sjet navzdory vycapnému ocelovému larsenu.

Další cesta Krumlovem již probíhala v pohodě. Náročné jezy [U Lyry](#) a [Jelení lávku](#) zkušeně zdolali samotní zadáci. Bez problému jsme také absolvovali retardéru [Mrázkova Mlýnu](#) a několik menších stupínků.

Na oběd jsme se přitom zastavili na nově zbudované zahrádce vodáckého [restaurantu](#) strategicky umístěného na pravém nábřeží před Jelenkou. Odtud jsme mohli nejen sledovat množství úspěšných i neúspěšných pokusů o její zdolání, ale především si pochutnat na výtečných grilovaných žebírkách na medu a krkovicí.

Plavba pod Krumlovem byla docela příjemná. Řeka svižně proudila a oproti minulosti na zdejších vesměs zalesněných březích dokonce nabízelo své služby asi pět bufetů. My jsme ale byli najedení a navíc se nechtěli zdržovat, tak jsme pokračovali dál. Bylo pěkné slunné počasí, po třech dnech jsme ale byli už trochu unavení, takže Pavel prozíravě povýšil Káju na zadáka náhradníka (pátý stupeň pro tento okamžik vymyšleného vodáckého kariérového žebříčku: 1. Porculán náhradník - 2. Porculán - 3. Háček náhradník - 4. Háček - 5. Zadák náhradník - 6.

Zadák) a nechal se jím vézt. Vláďa pak také žadonil, že by Káju nechal kormidlovat svou loď, ale měl už smůlu.

Poslední jez - [retardéru Rájov](#) - v samotném závěru plavby jsme pak v pohodě spluli v pořadí: Vláďa v kyblíku, Kája v Tsunami a Pavel s Kájou ve Žlababě.

Do kempu ve Zlaté Koruně jsme dorazili po obeplutí stavby nového mostu. Helča s Vláďou jeli vrátit plasták do Vyššího Brodu, Pavel s dětmi připravili mezitím věci a kánoe na pozdější naložení a navečeřeli se v bufetu. Seifertovi s Dýněm již tábořili kdesi na druhém konci tábořiště, tak se přišli rozloučit, protože zůstávali až do neděle.

Po návratu Helči s Vláďou jsme naložili a odjeli do Prahy, protože nás v sobotu čekala rodinná oslava. Bylo nám pak docela líto, že jsme nemohli zůstat, protože počasí o víkend bylo skvělé, úsek do Boršova je suprový a navíc již ve středu volal Karel J., že by přijel s Bárrou na víkend a přemlouval nás, ať zůstaneme. Slíbili jsme si alespoň, že příští rok si to musíme vynahradiť, jelikož Vltava v poklidném srpnovém termínu je prostě parádní záležitost.

Sobota 27. a neděle 28. srpna 2005 (Zlatá Koruna – Boršov nad Vltavou; 19,0 km):

Seifertovi s Dýněm zůstali na Vltavě až do neděle a po oba dny sjížděli krásný devatenáctikilometrový úsek do Boršova.

příloha č. 16 Vltava fotky + výpis www.LDTBorovany.cz

Příloha č.18. Tajný závod www.LDTBorovany.cz

Příloha č. 19. Espero www.LDTBorovany.cz

Příloha č. 20. Mikuláš www.LDTBorovany.cz